

72

והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע

מֵאֲמָרֵי

נְעִים שִׁבְת

מְלוֹקָטִים מִסֵּפֶר

הַזֵּהָר הַקָּדוֹשׁ

עִם הַפִּירוּשׁ הַנִּפְלֵא

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

יֵצֵא לְאוֹר
בְּאֵפֵי עוֹתָקִים
לְזִכְרוֹ הַרְבִּים
יָד שְׁבֵט תִּשְׁפֹּא
לְרַגְלֵי יוֹמָא דְהַלּוּלָא
דְּרַבֵּינוּ בַּעַל מְתוֹק
מִדְּבַשׁ זְצוּקָא



בעזרת השם יתברך

מֵאֲמָרֵי

נְעֵם שַׁבָּת

מלוקטים מספר

הַזֵּהָר הַקָּדוֹשׁ

מהתנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

עם הפירוש הנפלא

מְתוֹק מְדַבֵּשׁ

מאת הגה"ק המקובל

רבי דניאל פריש זצוקלל"ה

יוצא לאור באלפי עותקים לזיכוי הרבים י"ד שבט תשפ"א
לרגל יומא דהילולא דרבינו בעל מתוק מדבש זצוק"ל

בס"ד

בעמדינו בימי השובבי"ם אשר העלה לפנינו האר"י הקדוש זי"ע מנהג קדום וגילה שזה הוא הזמן המסוגל לתקנת השבים בדבר קדושת ישראל וטהרתם. מה טוב ללקט נפזרים, אשר בספרי קודש קדומים, בענין לימוד הזוהר הקדוש המסוגלים מאוד בימים אלו לתיקון הנפש והנשמה.

סגולת הכנעת הקליפות

ירגיל ללימוד בקבלה שקריאת הקבלה היא תיקון לעון זה ולכן נקראו המקובלים מחצדי חקלא על שם שכורתים כל הקליפות. ולימוד ספר הזוהר הוא בכלל תיקון זה. (יסוד יוסף)

ובפרט לימוד תיקון מ"ח מהתיקונים שהוא טוב לאמרו וכו' ונראה לי שגם בימי השובבים טוב לקרותו מדי יום ביום חזק ולא יעבור. קרנות צדיק אות נ"ג

זיכוך הנשמה

אמר הרבי (רבי משה) מקאברין ז"ל: אמירת הזוהר הקדוש בכל יום אף כי לא ידע מה הוא אומר עם כל זה אמירת הזוהר הקדוש מזכך הנשמה. (אור לשרים)

שעת הכושר לתקנת השבים

בספר פרי צדיק (לרבי צדוק הכהן מלובלין) בתחילת פרשת שמות כתב: וזהו הפירוש שובבי"ם שזהו זמן תשובה לבנים שובבים בתיקון הברית בדבר שאין התשובה מועלת כמ"ש בזוהר אבל יש לו תיקון ע"י לימוד 'תורה' שהוא מ'חכמה' שהוא למעלה מתשובה וכו' נמצא כי דוקא בשבועות אלו שאפשר להשיג זה התיקון אין דומה לימוד תורה בזמן זה ללימוד תורה בשאר ימות השנה עתה זו ממש הצלת נפשות.

תיקון הנפש

על כן בני ואחיי תרגילו עצמכם ללימוד בדברי הזוהר והתיקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור הזוהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה, אפילו אמירה בעלמא מן השפתיים סגולה ותיקון הנפש מאוד, ובפרט ספר התיקונים שהם תיקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת. הרה"ק מקאמארנא, הקדמת ספר עצי עדן

טובה עצומה לאין שיעור

ואני מצווה לכל אחד מהאברכים לומר איזה דפים תקוני זוהר בכל יום המסוגל מאד לנפש ולא להתרשל מזה חלילה, כי אין לשער גודל ועוצם הטובה שתצמח מזה וימתקן הדינים. (אגרות שומרי אמונים ט"ו)

מתנה טובה

איתא בגמ' (שבת י" ע"ב) בדרש הכתוב (שמות לא, יג) לדעת כי אני ה' מקדשכם, א"ל הקב"ה למשה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבתי שמה ואני מבקש ליתנה לישראל לך והודיעם, ופשוט הוא דהכונה על ענין בחינה רוחנית שהיא התעלות בנפש איש ישראל כמובא במהרש"א שם, ואם כן כל מה שמצינו להלן בגמ' (שבת ק"ח ע"א-ע"ב) בגודל שכר מעלת עונג שבת שיזכה האדם לעתיד הכונה בעיקר היא על ההתעלות הרוחנית שבנפש האדם, על אף שדברי חז"ל מתפרשים כפשוטם ממש בריבוי עונג שבת שבג' הסעודות כהמשך הדברים שם בגמ', מכל מקום דעת לנבון נקל שיעיקר הכונה היא בגמול הרוחני דהיינו השגות נעלות שיזכה בהם מי שמענג את השבת בעוה"ז והיינו כהנהגת השי"ת בתשלום גמול במדה כנגד מדה, כלומר כל מה שמתעלה האדם יותר ברוחניות ביום השבת בתורה ותפלה ושירות ותשבחות לעשות נחת רוח להקב"ה ירגיש התעלות ותענוג בנפשו בעוה"ז וביתר שאת בעולם שכלו טוב.

וכה הם דברי האור החיים (בראשית ב, ג) בלשון קדשו: **כי זולת השבת אין השגה בעולם להכיר לכסוף ולכלות אל הבורא**. ולהלן בפרשת כי תשא (שמות לא, יג) הוסיף לפרש בזה הלשון: כל המנוחה והעונג הנרגש לישראל ביום השבת אינו אלא אות היא בני וגו', פירוש סימן לטובה הגנוזה והיא בחינת עולם שכולו שבת והוא מושלל ההשגה זולת ע"י מצות שבת והיא נשמה יתירה הבאה ממנו כו', כי צריך להודיע מעלת המתנה לאחזוקי עליה טובה ולברך לנותן ברוך הוא אשר מקדשם בקדושת שבת להשיג האושר המופלג והמופלא. **ומצינו** בספח"ק באר מים חיים (בראשית ב, א) שכתב בלש"ק: ואדם הזוכה לקבל קדושת השבת בזכות וטהרת מחשבתו ולבו ואברי גופו, הנה מכיר ומרגיש אור קדושתו יתברך, ולבו בוער בקרבו כרשפי אש שלהבת יה ממש בכלות נפשו לאלהי"ם לעבודת ה' כל הלילה וכל היום של שבת קדש כו' גם הוא ניתן למנוחה ושמחה ולנחת רוח מבורא עולם, כמו עולם הבא שהוא יום שכלו שבת. ולהלן בפרשת יתרו (שמות כ, ה) כתב: ואשרי **מי שזוכה לקבל הארה הנפלאה הערבה הנחמדה המגיע ביום השבת קדשנו לנשמת ישראל כו'**, כידוע למי שזכה לטעום חשק ה' בנפשו אף פעם אחת כל ימי חייו, ובאמת נדמה להם ביום השבת **כאלו כביכול ב"ה התגלה עליהם ונא אצלם להשביעם מזיוו**, והם יושבים לפניו וחושקין וחומדין אליו, ועל כן לא יחשו כי אם באמירת שירות ותשבחות למלך הכבוד העומד לפניהם מקירות לבבם, ולהדבק בו באהבה וחשיקה וחמדה וכלות הנפש ע"י השירות והתשבחות והתפללות כו', וע"י מאכל שבת קדש שהוא שמחת הגוף אשר גם הוא חפץ אז לשמוח בה' ולשוש בו, וגם הקב"ה חפץ אז למלא משאלות כל אחד ואחד, אבל הכל בזה השלחן אשר לפני ה' תמיד באימה ביראה בבושה ועונה בשמחה וגילה ורנה, כאשר נאה לעשות בשמחת המלך כאשר יושבים לפניו **וכאשר גופו נכון מזוכך ומטוהר לפי ערכו, הנה מקבל השבת לשמוח בה' אלהיו**.

פרוס יומא דהילולא הט"ז של מורינו הדגול הגה"צ בעל מתוק מדבש זצוק"ל

מכון "מתוק מדבש"

שבט תשפ"א,

הטבילה בערב שבת מטהרת ומשרה רוח עליון על האדם

כַּד עָאֵל שִׁבְתָּא, אֶצְטְרִיכוּ אֵינּוֹן עֵמָא קְדִישָׁא לְאַסְחָא גְרַמְיֵיהוּ
מִשְׁמוּשָׁא דְחוּל, מְאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּבַחּוּל רּוּחָא אַחְרָא אֲזֵלָא
וְשִׁטְיָא וְשָׂרָא עַל עֵמָא, וְכַד בְּעֵי פֶר נָשׁ לְנַפְקָא מִן הַהוּא רּוּחָא,
וְלֹאֲעֵלָא בְּרוּחָא אַחְרָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, בְּעֵי לְאַסְחָא גְרַמְיֵיהוּ,
לְמִשְׁרֵי עֲלֵיהּ הַהוּא רּוּחָא עֲלָאָה קְדִישָׁא.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

מאמר "הטבילה בערב שבת מטהרת ומשרה רוח עליון על האדם"
יתבאר בו גודל ענין הטבילה בערב שבת כדי לטהר את הנשמה מהחיצונים
המלבישים אותה בימות החול ובכך ישרה על האדם רוח עליון קדוש
שבכחינת תוספת נשמה יתירה.

(מקור המאמר מהר' ויקהל דף רד ע"א, וצמאורינו כרך ח עמ' רפח)

כַּד עָאֵל שִׁבְתָּא אֶצְטְרִיכוּ אֵינּוֹן עֵמָא קְדִישָׁא לְאַסְחָא
גְרַמְיֵיהוּ מִשְׁמוּשָׁא דְחוּל קוֹדֵם כְּנִיסַת
השבת צריכים עם הקדוש לרחוץ ולטבול
עצמם כדי להטהר מהחיצונים המשמשים
ושולטים בחול, ומפרש מְאִי טַעְמָא
מהו הטעם, ואמר בְּגִין דְּבַחּוּל רּוּחָא
אַחְרָא אֲזֵלָא וְשִׁטְיָא וְשָׂרָא עַל עֵמָא
לפי שבחול רוח אחר של החיצונים הולך
ומשוטט ושורה על בני ישראל,
שהנשמות מתלבשות בהם בימות החול,

וְכַד בְּעֵי פֶר נָשׁ לְנַפְקָא מִן הַהוּא
רּוּחָא וְלֹאֲעֵלָא בְּרוּחָא אַחְרָא
קְדִישָׁא עֲלָאָה וכשהאדם רוצה לצאת
מן אותו רוח החול וליכנס ברוח אחר
קדוש עליון של שבת, כלומר שרוצה
לקבל תוספת נשמה יתירה של שבת,
בְּעֵי לְאַסְחָא גְרַמְיֵיהוּ לְמִשְׁרֵי עֲלֵיהּ
הַהוּא רּוּחָא עֲלָאָה קְדִישָׁא הוא צריך
לרחוץ ולטבול עצמו כדי שישרה עליו
אותו רוח העליון הקדוש שהוא תוספת
נשמה יתירה שמקבלים ישראל בשבת.



הדלקת נר שבת הוא כבוד גדול לאשה להיות דומה אל השכינה

נר של שבת לנשי עמא קדישא אתייהיבת לאדלקא, וחברייא
הא אמרו, דאיהי כפתה בוצינא דעלמא ואחשיכת ליה וכו'
ושפיר, אבל רזא דמלה, האי ספת שלום מטרוניתא דעלמא
היא, ונשמתינ דאנון בוצינא עלאה בה שריין, ועל דא מטרוניתא
בעיא לאדלקא, דהא בדוכתהא אתאחדת, ועבדת עובדהא, ואתתא

מתוק מדבש

מאמר "הדלקת נר שבת הוא כבוד גדול לאשה להיות דומה אל
השכינה" יתבאר בו ענין הדלקת נר שבת על ידי האשה שהיא בבחינת
המלכה של הבית ושורשה במלכות המאירה לנשמות ישראל, וזכות היא
לה לזכות לבנים קדושים המאירים את העולם בתורה ויראה

(מקור המאמר זוהר פר' נלאשית דף מח ע"ב, ונצלווינו כרך 6 עמ' תקפו)

נר של שבת לנשי עמא קדישא
אתייהיבת לאדלקא נר של שבת
ניתן לנשי עם הקדוש להדליק, וחברייא
הא אמרו והחברים אמרו, כבראשית
רבה סוף פרק יז, הטעם דאיהי כפתה
בוצינא דעלמא ואחשיכת ליה
וכו' ושפיר שהאשה כבתה נרו של
עולם היינו חוה על ידי שהחטיאה
לאדם הראשון החשיכה נשמתו הקרויה
נר כמו שכתוב (משלי כ טו) נר ה' נשמת
אדם, ונשמתו היתה נרו של עולם כי
כל הנשמות היו תלויות באיפתו של
אדם הראשון (שמות נט פנשה מ), ויפה

אמרו, אבל רזא דמלה, האי ספת
שלום מטרוניתא דעלמא היא אבל
סוד הדבר הוא, כי השכינה היא המלכה
של העולם, ונשמתינ דאנון בוצינא
עלאה בה שריין והנשמות הנקראות
נרות מושרשות בה, ועל דא מטרוניתא
בעיא לאדלקא לכן דוקא האשה
שהיא המלכה של ביתה צריכה להדליק
את הנרות ולא הבעל, דהא בדוכתהא
אתאחדת לפי שהאשה אחוזה
ומושרשת במקומה במלכות, ועבדת
עובדהא לכן צריכה לעשות כמעשיה
להדליק נר של שבת כמו שהמלכות

בַּעֲיַנָּא בְּחֻדְוָה דְּלִבָּא וּרְעוּתָא לְאֲדִלְקָא בּוּצִינָא דְשַׁבְּתָא, דְּהָא יִקְרָא
עֲלָאָה הִיא לָהּ, וּזְכוּ רַב לְגַרְמָה לְמַזְבִּי לְבָנִין קְדִישִׁין, דִּיהוֹן
בּוּצִינָא דְעֲלָמָא בְּאוּרִייתָא וּבְדַחְלָתָא, וְיִסְגּוֹן שְׁלָמָא בְּאַרְעָא,
וְיַהֲיִבַת לְבַעֲלָהּ אוּרְכָא דְחִיִּין, בְּגִין כֶּךָ בַּעֲיַנָּא לְאֲדִהָרָא בְּהָ.

כרוז יוצא מן השמים: התעוררו בשמחה לפני קוניכם

קל פְּרוּזָא נְפִיק, אַתְעֲרוּ קְדִישִׁי עֲלִיוְנִין, אַתְעֲרוּ עֲמָא קְדִישָׁא

מתוק מדבש

בְּאוּרִייתָא וּבְדַחְלָתָא וְיִסְגּוֹן שְׁלָמָא
בְּאַרְעָא שִׁיהוּ מְאִירִים אֶת הָעוֹלָם
בְּתוֹרָה וּבִירָאָה וּיְרַבּוּ שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, כִּי
תְלַמִּידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם
(סוף מסכת נטות), וְיַהֲיִבַת לְבַעֲלָהּ
אוּרְכָא דְחִיִּין וגם גורמת לתת לבעלה
חיים ארוכים, בְּגִין כֶּךָ בַּעֲיַנָּא
לְאֲדִהָרָא בְּהָ לִכְן הִיא צְרִיכָה לְהוֹזֵהָ
בְּהַדְלַקַת הַנְּרוֹת.

מאירה לנשמות ישראל, וְאַתְתָּא בַּעֲיַנָּא
בְּחֻדְוָה דְּלִבָּא וּרְעוּתָא לְאֲדִלְקָא
בּוּצִינָא דְשַׁבְּתָא וְצְרִיכָה הָאִשָּׁה לְהַדְלִיק
נֵר שֶׁל שַׁבַּת בְּשִׂמְחַת לִבָּב וּבְרִצּוֹן טוֹב
דְּהָא יִקְרָא עֲלָאָה הִיא לָהּ כִּי כְבוֹד
גָּדוֹל הוּא לָהּ לְהִיּוֹת דּוֹמָה אֶל הַשְּׂכִינָה,
וּזְכוּ רַב לְגַרְמָה לְמַזְבִּי לְבָנִין
קְדִישִׁין וְהוּא לָהּ לְזִכּוֹת גָּדוֹל לְזִכּוֹת
לְבָנִים קְדוּשִׁים, דִּיהוֹן בּוּצִינָא דְעֲלָמָא



מאמר "כרוז יוצא מן השמים: התעוררו בשמחה לפני קוניכם" בו
יבואר ענין ההתעוררות מלמעלה לישראל העם הקדוש והנבחר להכין
עצמם לג' סעודות השבת בשמחה שלימה שעל ידי זה יזכו לקבל הארות
גדולות בעולם הזה ובעולם הבא. וכל נשמות הצדיקים שבגן עדן
מתענדנות שם בתענוגים ואורות עליונים שאין לנו השגה בהם כלל

(מקור המאמר זוהר פ' יתרו דף פט ע"א דליוג, וצנאוריו כרך ו עמ' נט - רסא)

קל פְּרוּזָא נְפִיק קול כרוז יוצא מן עֲלִיוְנִין התעוררו קדושים עליונים שהם
השמים ומכריו אַתְעֲרוּ קְדִישִׁי הצדיקים, אַתְעֲרוּ עֲמָא קְדִישָׁא

דַּאֲתַבְחָרוּ לְעִילָא וְתַתָּא, אֲתַעְרוּ חֲדוּוֹתָא לְקַדְמוֹת מְאָרִיכוֹן, אֲתַעְרוּ
בְּחֲדוּוֹתָא שְׁלִימְתָא, אֲזַדְמְנוּ בְּתַלְתַּת חֲדוּוֹן דְּתַלְתַּת אַבְהֵן, אֲזַדְמְנוּ
לְקַדְמוֹת מְהִימְנוּתָא דְּחֲדוּוֹה דְּכָל חֲדוּוֹתָא, זַפְאָה חוּלְקִכוֹן יִשְׂרָאֵל
קְדִישִׁין בְּעִלְמָא דִּין וּבְעִלְמָא דְּאֲתִי, דָּא הוּא יְרוּתָא לְכוֹן מִכָּל
עַמִּים, וְעַל דָּא כְּתִיב בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. [וכו']

תָּאנָא, בְּהַאי יוֹמָא כָּל נְשִׁמְתִיהוֹן דְּצַדִּיקָיָא מִתְעַדְנִין בְּתַפְנוּקֵי עֲתִיקָא
קְדִישָׁא סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין, וְרוּחָא חֲדָא מְעַנּוּגָא דְּהַהוּא

⊙ מתוק מדבש ⊙

מִכָּל עַמִּים שבת היא ירושה רק לכם
מכל העמים, וְעַל דָּא כְּתִיב בֵּינִי
וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אות היא לעולם,
ואין לאומות העולם שום חלק בקדושת
שבת. [וכו']

תָּאנָא בְּהַאי יוֹמָא כָּל נְשִׁמְתִיהוֹן
דְּצַדִּיקָיָא למדנו שביום
השבת כל נשמות הצדיקים שהם נחים
בג"ע העליון שבעולם הבריאה ששם
מדור הנשמות, כולן מִתְעַדְנִין
בְּתַפְנוּקֵי עֲתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא
דְּכָל סְתִימִין מתעדנות שם בתענוגים
של עתיקא קדישא שהוא אור גדול
בעליונים המאיר אליהן באור של עונג
השבת, וְרוּחָא חֲדָא מְעַנּוּגָא דְּהַהוּא
עֲתִיקָא קְדִישָׁא ורוח אחד שנמשך
מעונג של עתיקא קדישא לגן עדן
העליון שהוא הנשמה יתירה,

דַּאֲתַבְחָרוּ לְעִילָא וְתַתָּא והתעוררו
עם הקדוש שנבחרו למעלה ולמטה
להיות עם הנבחר, אֲתַעְרוּ חֲדוּוֹתָא
לְקַדְמוֹת מְאָרִיכוֹן התעוררו שמחה
שבכם לפני קוניכם, אֲתַעְרוּ בְּחֲדוּוֹתָא
שְׁלִימְתָא התעוררו בשמחה שלימה
כדי להעלות את השכינה למעלה
אֲזַדְמְנוּ בְּתַלְתַּת חֲדוּוֹן דְּתַלְתַּת אַבְהֵן
הזמינו ותכינו עצמכם לג' שמחות של
ג' האבות שהם השלש סעודות של
שבת, אֲזַדְמְנוּ לְקַדְמוֹת מְהִימְנוּתָא
דְּחֲדוּוֹה דְּכָל חֲדוּוֹתָא הזמינו ותכינו
עצמכם לקבל מבחינת הבינה שפע
מעולם האצילות שהיא השמחה של כל
השמחות, זַפְאָה חוּלְקִכוֹן יִשְׂרָאֵל
קְדִישִׁין בְּעִלְמָא דִּין וּבְעִלְמָא דְּאֲתִי
אשרי חלקכם ישראל הקדושים בעולם
הזה ובעולם הבא שזכותם לקבל הארות
של שבת, דָּא הוּא יְרוּתָא לְכוֹן

עֲתִיקָא קְדִישָׁא מִתְּפֹשֵׁטָא (נ"א ההוא מתפשט) בְּכֻלְהוּ עֲלָמִין, וְסֻלְקָא וְנִחְתָּא וּמִתְּפֹשֵׁטָא לְכֻלְהוּ בְּנֵי קְדִישִׁין, לְכֻלְהוּ נְטוּרֵי אֹרֵייתָא, וְנִיחִין בְּנִיחָא שְׁלִים, וּמִתְנַשֵּׁי מִכְּלָהוּ כָּל רוּגְזִין כָּל דִּינִין וְכָל פּוֹלְחָנִין קָשִׁין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (א טו טז) בְּיוֹם הַנִּיחַ יְהו"ה לָךְ מֵעֶצְבֶּךָ וּמִרְגָזְךָ וּמִן הָעֲבוּדָה הַקָּשָׁה, בְּגִינֵי כָךְ שְׁקִיל שַׁבְתָּא לְקַבַּל אֹרֵייתָא, וְכָל דְנָטִיר שַׁבְתָּא כְּאִילוּ נְטִיר אֹרֵייתָא כְּלָה, וְכְּתִיב (ב יז טז) אֲשֶׁרִי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה אֵת וּבֶן אָדָם יִחְזִיק בָּהּ, שׁוֹמֵר שַׁבַּת מִחֻלְלוֹ, וְשׁוֹמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע, אֲשַׁתְּמַע דְּמֵאן דְנָטִיר שַׁבַּת כְּמֵאן דְנָטִיר אֹרֵייתָא כְּלָה.

⊙ מתוק מדבש ⊙

שַׁבְתָּא לְקַבַּל אֹרֵייתָא מְשׁוּם זֶה שְׁקוּלָה שַׁבַּת כְּנֹגֵד כָּל הַתּוֹרָה, כִּי כְמוֹ שֶׁהַתּוֹרָה מוֹסֶפֶת רוּחַ קְדוֹשׁ לְגַר הַמִּקְבַּל אוֹתָהּ, כֵּךְ הַשַּׁבַּת מוֹסֶפֶת רוּחַ קְדוֹשׁ לְהַנְכִּנס תַּחַת כְּנִפְיָהּ, וְכָל דְנָטִיר שַׁבְתָּא כְּאִילוּ נְטִיר אֹרֵייתָא כְּלָה וְכָל הַשׁוֹמֵר שַׁבַּת כְּאִילוּ שׁוֹמֵר אֵת כָּל הַתּוֹרָה כּוֹלָהּ, וְכְּתִיב אֲשֶׁרִי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה אֵת וּבֶן אָדָם יִחְזִיק בָּהּ שׁוֹמֵר שַׁבַּת מִחֻלְלוֹ וְשׁוֹמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע, אֲשַׁתְּמַע מִכְּאֵן נִשְׁמַע דְּמֵאן דְנָטִיר שַׁבַּת כְּמֵאן דְנָטִיר אֹרֵייתָא כְּלָה כִּי מִי שֶׁשׁוֹמֵר אֵת הַשַּׁבַּת נֹחֵשׁ לוֹ כְּמִי שֶׁשׁוֹמֵר כָּל הַתּוֹרָה, שֶׁהֵרִי הַכְּתוּב מְדַמֶּה שׁוֹמֵר שַׁבַּת מִחֻלְלוֹ לְשׁוֹמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע, שֶׁהוּא אָדָם שֶׁשׁוֹמֵר עֲצָמוֹ מִלְּעֲבוּר עַל כָּל עֲבִירוֹת שַׁבְתּוֹרָה, הֵרִי שֶׁשְׁקוּלִים זֶה כֹּזֵה.

מִתְּפֹשֵׁטָא בְּכֻלְהוּ עֲלָמִין מִתְּפֹשֵׁט בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּרִיאָה יִצְרָה עֲשִׂיָה, וְסֻלְקָא וְנִחְתָּא וּמִתְּפֹשֵׁטָא לְכֻלְהוּ בְּנֵי קְדִישִׁין וְעוֹלָה וְיוֹרֵד בְּסוּד (יִמְקַל 6 טו) רְצוּא וְשׁוֹב וּמִתְּפֹשֵׁט לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים, לְכֻלְהוּ נְטוּרֵי אֹרֵייתָא לְכָל שׁוֹמְרֵי הַתּוֹרָה, וְנִיחִין בְּנִיחָא שְׁלִים וְנֹחִים עִי"ז בְּמִנוּחָה שְׁלִימָה, וּמִתְנַשֵּׁי מִכְּלָהוּ כָּל רוּגְזִין וְנִשְׁכָּחִים מִכָּל אֶחָד מֵהֶם כָּל מִינֵי כַּעַס, כָּל דִּינִין כָּל מִינֵי הַתְּגַבְרוּת הַדִּינִים שֶׁל עֶצֶב חוֹלֵי וּמִיתָה, וְכָל פּוֹלְחָנִין קָשִׁין וְכָל עֲבוּדוֹת קָשׁוֹת וְיִגִּיעוֹת מִלֹּאכָה שֶׁל יָמוֹת הַחוּל, הָדָא הוּא דְכְּתִיב בְּיוֹם הַנִּיחַ ה' לָךְ פִּי בְּיוֹם הַשַּׁבַּת יֵתֵן לָךְ הַקָּב"ה מְנוּחָה עִי"י הַנִּשְׁמָה יִתִּירָה, מֵעֶצְבֶּךָ מִהַדִּינִים, וּמִן הָרְגָזְךָ וּמִן הַכַּעַס, וּמִן הָעֲבוּדָה הַקָּשָׁה כְּפִשׁוּטוֹ, בְּגִינֵי כָךְ שְׁקִיל

השכינה מתפשטת באורותיה בליל שבת ופורסת כנפיה על העולם

בְּהַאי לִילְיָא, הַאי נְקוּדָה אֲתַפְּשֵׁט נְהוֹרָהָא, וּפְרִישׁ גְּדַפּוּי עַל עֲלָמָא,
וְכָל שְׁלִטוּנִין אַחֲרָנִין מִתְּעַבְּרִין, וְנִטְרִינָא אֲשֶׁתְּכַח עַל עֲלָמָא.

וּבְדִין אֲתוּסַף רוּחַ נְשָׁמְתָא בְּיִשְׂרָאֵל עַל כָּל חַד וְחַד, וּבְהַאי

מתוק מדבש

מאמר "השכינה מתפשטת באורותיה בליל שבת ופורסת כנפיה על העולם" יתבאר בו שבכניסת ליל שבת מתפשטת השכינה ומחנותיה וממלאים את העולם ומטהרים את האויר משליטת החיצונים שבימות החול ואז זוכה כל אחד מישראל לנשמה יתירה המושפעת כל מיני עצבות וכעס שהם מצד הקליפות

(מקור המאמר צוהר פר' ויקהל דף רד ע"א, וצנאוורינו כרך ס עמ' 35-36)

בְּהַאי לִילְיָא הַאי נְקוּדָה אֲתַפְּשֵׁט
נְהוֹרָהָא בְּלִיל שַׁבַּת קוּדְשׁ

בשבת, וְנִטְרִינָא אֲשֶׁתְּכַח עַל עֲלָמָא
ושמירה נמצאת על העולם כי השכינה

שומרת את בני ישראל.

מתפשטת זו הנקודה שהיא השכינה

באורותיה, וּפְרִישׁ גְּדַפּוּי עַל עֲלָמָא

ופורסת כנפיה על העולם, כנפיה היינו

מחנותיה הכלולים עמה המתפשטים

וממלאים את העולם בסוד התפשטות

סוכת שלום על ישראל, וְכָל שְׁלִטוּנִין

אַחֲרָנִין מִתְּעַבְּרִין וְכָל שְׁלִיטַת מְלָאךְ

מט"ט שר העולם השולט בימות החול

על ידי כחות התחתונים, ועל ידי כך

שולטים שרי האומות, כולם עוברים

ומתבטלים לכן אין החיצונים שולטים

וּבְדִין ואז כשהשכינה מתפשטת

באורותיה, על ידי זה נטהרים

ומזדככים האוירים של זה העולם,

אֲתוּסַף רוּחַ נְשָׁמְתָא בְּיִשְׂרָאֵל עַל

כָּל חַד וְחַד נְתוּסַף רוּחַ שֶׁל נִשְׁמָה

יתירה לכל אחד ואחד מישראל, כי כבר

ראוי אויר העולם שיתפשט בו נשמה

חדשה טהורה מהמלכות ששורשה

בבינה, וּבְהַאי נְשָׁמְתָא יִתְרָא

נְשַׁמְתָּא יְתִירָא נְשִׁיין כּל עֲצָבָא וְחִימְתָּא, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח בַּר חֲדוּהָ לְעִילָא וְתַתָּא.

דְּהֵהוּא רוּחָא דְנַחֲתִית וְאַתּוּסְף בְּבַנֵּי עֲלָמָא, כּד נַחֲתִית אַתְסַחֵי בְּבוּסְמִין דְּגַנְתָּא דְּעַדן, וְנַחֲתִית וְשָׂרָא עַל עֲמָא קְדִישָׁא, זְפִאין אֵינוּן כּד הָאֵי רוּחָא אַתְעָר.

בְּהֵיא שְׁעָתָא דְּהֵהוּא רוּחָא נַחֲתִית, נַחֲתִין עֲמָה לְגוּ גַנְתָּא דְּעַדן שְׁתִּין רְתִיכִין, מַתְעַטְרִין לְשִׁית סְטָרִין, וְכּד מְטִי לְגַנְתָּא

מתוך מדבש

בְּבוּסְמִין דְּגַנְתָּא דְּעַדן כּשִׁיורד מֵתֵרַחץ בְּרִיחַ בְּשִׁמֵי הַגֶּן עַדן וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מֵתַעֲבָה קֶצֶת כּדִּי שִׁיּוּכַל לְשֵׁרוֹת עַל הַנֶּפֶשׁ בְּגוּף אָדָם הַתַּחֲתוֹן, וְנַחֲתִית וְשָׂרָא עַל עֲמָא קְדִישָׁא וִיורד וּשׁוֹרָה עַל עַם הַקְּדוּשׁ (הַתִּיבוֹת זְפִאין אֵינוּן כּד הָאֵי רוּחָא אַתְעָר ל"ג ב"ר).

וְאָמַר כִּי בְּהֵיא שְׁעָתָא דְּהֵהוּא רוּחָא נַחֲתִית בְּשַׁעֲהָ הֵיא כּשִׁיורד רוּחַ הַזֶּה מֵעוֹלָם הַאֲצִילוֹת, נַחֲתִין עֲמָה לְגוּ גַנְתָּא דְּעַדן שְׁתִּין רְתִיכִין וִיורדות עִמוֹ לְגַן עַדן שְׁשִׁים מֵרַכְבוֹת, מַתְעַטְרִין לְשִׁית סְטָרִין שֶׁהֵם מֵתַעֲטְרוֹת וּמֵתַפְשְׁטוֹת בְּשֵׁשׁ הַיְכָלוֹת שֶׁבְּשֵׁשׁ צַדִּידִים שֶׁל הַגֶּן עַדן שֶׁהַצַּדִּיקִים שׁוֹכְנִים בָּהֶם, וְכּד מְטִי לְגַנְתָּא דְּעַדן וְכּשִׁמְגִיעוֹת לְגַן עַדן, כְּדִין כּל אֵינוּן

נְשִׁיין כּל עֲצָבָא וְחִימְתָּא וּבְנִשְׁמָה הַיְתִירָה הֵיא נִשְׁכָּחִים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּל מִינֵי עֲצָבוֹת וְכַעַס שֶׁהֵם מֵצַד הַקְּלִיפוֹת, כִּי הַנִּשְׁמָה שֶׁמְבִינָה מִסּוּגֵלֶת לְשִׁמַּח אֶת הָאָדָם וְלִהְעִבִיר מִמֶּנּוּ כֹל מִינֵי דַאגָּה וִיגוֹן, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח בַּר חֲדוּהָ לְעִילָא וְתַתָּא וְלֹא נִמְצָא אֵלָּא שִׁמְחָה לְמַעֲלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים וְלִמְטָה בְּעוֹלָם הַזֶּה.

וְעִי' גַּשְׁעָה"כ (דף ס"ה ט"ו ד') שְׁכַתָּה יֵי צִלִּיל שְׁנַת צָהָה לְאִדָּס מוּסַפַּת נֶפֶשׁ צַעַת קִנְלַת הַשְּׁנַת, וּמוּסַפַּת הַרוּחַ צַעַת אִמִּירַת זִרְכוּ, וּמוּסַפַּת הַנִּשְׁמָה צַעַת אִמִּירַת וּפְרוּס עֲלֵינוּ סוּכַת שְׁלוֹמֵךְ, וְכֹל ג' מוּסַפּוֹת אֵלוֹ הֵם צָלוֹת מֵלֵד הַשְּׁמִינָה שׁוֹמֵן עֲלֵימָה הֵיא צִלִּיל שְׁנַת.

וּמוּסִיף וְאָמַר דְּהֵהוּא רוּחָא דְנַחֲתִית וְאַתּוּסְף בְּבַנֵּי עֲלָמָא כִּי זֶה הַרוּחַ הַיְיורד וְנִתּוּסֵף בְּבַנֵּי הָעוֹלָם הוּא רוּחֵנִי מֵאֵד, לִכֵּן כּד נַחֲתִית אַתְסַחֵי

דְּעֵדוֹן, כְּדֵין כָּל אֵינוֹן רוּחִין וְנִשְׁמָתִין דְּגִנְתָּא דְּעֵדוֹן, כְּלָהוּ מִתְעָרִי
 לְהֵהוּא (נ"א מִתְעָטְרִי בְּהֵהוּא) רוּחָא, וְכְרוּזָא קְרִי וְאָמַר, וְזָכַיִן אֲתוֹן
 יִשְׂרָאֵל עֲמָא קְדִישָׁא, דְּרַעוּתָא דְּמֵאֲרִיכוֹן אֲתַעַר (דף רד ע"ב) לְגַבְיֵיכוֹ.

צריך להשמר מחטא כדי שלא יסתלק הרוח הקדוש השורה על האדם בשבת

וְזָכַיִן אֵינוֹן כִּד הָאִי רוּחָא אֲתַעַר, הָאִי רוּחָא אִיהוּ אֲתַפְשָׁטוּתָא
 דְּהָאִי נְקוּדָה, וְנִפְקָא מִינָהּ וְאֲתַפְשָׁטָא בְּעֵלְמָא, וְהֵהוּא

מתוך מדבש

רוחין וְנִשְׁמָתִין דְּגִנְתָּא דְּעֵדוֹן כְּלָהוּ
 מִתְעָטְרִי בְּהֵהוּא רוּחָא אוֹ כֵּל אוֹתָם
 הַרוּחוֹת וְהַנְּשִׁמוֹת שֶׁבִּגְן עֵדֶן כֹּלֶם
 מִתְעָטְרִים בְּרוּחַ הַהוּא, וְכְרוּזָא קְרִי
 וְאָמַר וְזָכַיִן אֲתוֹן יִשְׂרָאֵל עֲמָא
 קְדִישָׁא וְכְרוּז קוּרָא וְאוֹמַר אֲשֵׁרִיכֶם
 יִשְׂרָאֵל עִם הַקְּדוֹשׁ דְּרַעוּתָא דְּמֵאֲרִיכוֹן
 אֲתַעַר (דף רד ע"ב) לְגַבְיֵיכוֹ שְׂרִצוֹן
 קוֹנִיכֶם מִתְעוֹרַר אֲלֵיכֶם מֵאֲלִיו בְּלֹא
 שְׂתַעֲלוּ וְתַעֲוֹרוּ דַּבְּרֵי, כִּי קְדוּשַׁת שַׁבַּת
 מִתְעוֹרֶרֶת מִלְּמַעְלָה מִעֲצָמָה לְקֹדֶשׁ אֵת
 יִשְׂרָאֵל.



מאמר "צריך להשמר מחטא כדי שלא יסתלק הרוח הקדוש השורה
 על האדם בשבת" יבואר בו שכל אחד מישראל זוכה לתוספת נפש רוח
 ונשמה בשבת לפי ערך הכנתו לכך בימות החול, והרוח המתפשט באדם
 בשבת נהנה מהנאתן של ישראל ומהתענוג שהגוף נהנה ממנו לכן צריך
 לתת לו עונג במאכל ומשתה בסעודות השבת

(מקור המאמר זוהר פ"ו ויקהל דף רד ע"ב, וצנאווינו ככך ח עמ' לזל-לז"ה)

וְזָכַיִן אֵינוֹן כִּד הָאִי רוּחָא אֲתַעַר קוּדֶשׁ, כִּי הָאִי רוּחָא אִיהוּ
 אֲשֵׁרִי לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל כְּשׂוּזָה הַרוּחַ אֲתַפְשָׁטוּתָא דְּהָאִי נְקוּדָה רוּחַ הַזֶּה
 הַכּוֹלֵל אֵת תּוֹסַפַּת הַנְּפֶשׁ רוּחַ נִשְׁמָה הוּא הַתְּפִשְׁטוּת שֶׁל זֶה הַנְּקוּדָה שֶׁהִיא
 מִתְעוֹרֶר לְבוֹא לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלִיל שַׁבַּת הַשְׁכִּינָה, וְנִפְקָא מִינָהּ וְאֲתַפְשָׁטָא

הוּי רְזָא דְשַׁבַּת דְּשָׂרָא לְתַתָּא, וְעַל דָּא כְּתִיב בֵּיה שְׁמִירָה, (שמות
 66 טו) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, וְהָא אוֹקְמוּהָ, שַׁבַּת לָא
 כְּתִיב, אֲלֵא אֶת הַשַּׁבָּת, לְאַסְגָּאָה הֵהוּא רוּחָא דְשָׂרִי עַל פְּלֵא,
 וְאַצְטְרִיף לְנֻטְרָא לִיה, הוּאִיל וְקִיּוּמָא עִמִּיה דְּבַר נֶשׁ, וְעַל דָּא
 כְּתִיב (ישעיה טו 1) כָּל שׁוֹמֵר שַׁבַּת מִחֻלְלוֹ.

בְּהַאי רְזָא אֵית רְזָא אַחְרָא, הַאי רוּחָא אַתְהֵנִי בְּהַאי יוּמָא

◉ מתוק מדבש ◉

האדם, וְעַל דָּא כְּתִיב ועל זה כתוב
 כָּל שׁוֹמֵר שַׁבַּת מִחֻלְלוֹ שהוא לשון
 חלל וריק, והיינו כי קדושת השבת
 הממלאה את האדם צריך לשומרה שלא
 תסתלק ממנו, שאם תסתלק ממנו ישאר
 מקומה חלל וריק, ואז תשרה הקליפה
 במקומה. והנה אם היתה קדושת השבת
 קדושה שאינה קשה להמצא, היה ניחא,
 אמנם קדושה זו לולי רחמי ה' שריחם
 על עמו, לא יעלה על הדעת שתהיה
 קדושת השבת משתרבבת ויורדת מעולם
 האצילות לעולם הזה להתלבש בגוף
 אדם גשמי, לכן לפחות יזהר האדם שלא
 תסתלק ממנו בסיבת איזה חטא ועון.

(רמ"ק ישע"ר ומפרשים)

בְּהַאי רְזָא אֵית רְזָא אַחְרָא בסוד
 זה שלמדנו שהרוח מתפשט
 ממלכות דאצילות בסוד נשמה יתירה,
 יש עוד סוד אחר, והוא כי הַאי

בְּעֻלְמָא ויוצא ממנה ומתפשט בעולם,
 ואויר העולם ממש מתמלא
 מההתפשטות הזו, וְהֵהוּא הוּי רְזָא
 דְשַׁבַּת דְּשָׂרָא לְתַתָּא וזה הרוח הוא
 סוד השבת השורה למטה על כל אחד
 ואחד מישראל כפי הכנתו, וְעַל דָּא
 כְּתִיב בֵּיה שְׁמִירָה ועל כן כתוב בו
 שמירה שהיא מצד השכינה, דכתיב
 וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת,
 וְהָא אוֹקְמוּהָ וכבר ביארוהו החברים
 כי שַׁבַּת לָא כְּתִיב בלא מלת את,
 שאז היה משמע שנאמר רק על עצם
 השכינה בהיותה באצילות, אֲלֵא "אֶת"
 הַשַּׁבָּת פ"י הטפל לשבת, והיינו
 לְאַסְגָּאָה הֵהוּא רוּחָא דְשָׂרִי עַל
 פְּלֵא לרבות את הרוח ההוא השורה
 על כל העולם למטה, וְאַצְטְרִיף לְנֻטְרָא
 לִיה וצריך לשמור אותו מכל חטא ועון
 שלא יסתלק ממנו, הוּאִיל וְקִיּוּמָא
 עִמִּיה דְּבַר נֶשׁ הואיל והוא נמצא עם

מִהֵנְאוֹתַן דִּישְׂרָאֵל וּמַעֲנוּגָא דְלַהוֹן, וּבִגְיִן דָּא בְּעֵי לְמִיּהֵב לִיָּה עֲנוּגָא בְּמִיכְלָא וּבְמִשְׁתַּיָּא תְּלַת זְמַנִּין, בְּתַלְתַּת סְעוּדָתִין דְּתַלְתַּת דְּרָגִי מִהֵימְנוּתָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ, וְהָאֵי נְטִיל חֲדוּהָ וְעֲנוּגָא בְּאֵינוּן סְעוּדָתִי דִּישְׂרָאֵל, זְפָאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן דְּאַהֲנִי לִיָּה וּמַעֲנַג לִיָּה בְּהָאֵי יוֹמָא.

כשמתעוררת קדושת שבת רוח הטומאה בורה מלפניה

תָּא חֲזִי פִד אֲתַקְדַּשׁ יוֹמָא בְּמַעְלֵי שְׁבֻתָּא, סוּפַת שְׁלוֹם שְׂרַיָּא

מתוק מדבש

עולם האצילות הנקראים אמונה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ בפרשת יתרו (דף פס ע"ג), וְהָאֵי נְטִיל חֲדוּהָ וְעֲנוּגָא בְּאֵינוּן סְעוּדָתִי דִּישְׂרָאֵל וזה הרוח מקבל שמחה ותענוג באלו הסעודות של ישראל, כי תענוג הנשמה הוא כשיעשה האדם בגשמי דבר המורה על הרוחני, זְפָאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן דְּאַהֲנִי לִיָּה וּמַעֲנַג לִיָּה בְּהָאֵי יוֹמָא אשרי חלקו מי שמהנה אותו ומענג אותו ביום השבת.

רוחָא אֲתַהֲנִי בְּהָאֵי יוֹמָא מִהֵנְאוֹתַן דִּישְׂרָאֵל וּמַעֲנוּגָא דְלַהוֹן זה הרוח המתלבש בגוף האדם נהנה ביום השבת מהנאתן של ישראל ומהתענוג שהגוף נהנה ממנו, וּבִגְיִן דָּא בְּעֵי לְמִיּהֵב לִיָּה עֲנוּגָא בְּמִיכְלָא וּבְמִשְׁתַּיָּא תְּלַת זְמַנִּין ובשביל זה צריך לתת לו עונג במאכל ובמשתה שלש פעמים בשבת, בְּתַלְתַּת סְעוּדָתִין דְּתַלְתַּת דְּרָגִי מִהֵימְנוּתָא בשלש סעודות שהם כנגד שלשה פרצופי



מאמר "כשמתעוררת קדושת שבת רוח הטומאה בורה מלפניה" יבואר בו הענין שאין צריכים להתפלל על השמירה בשבת כי העולם שמור בקדושת השבת מכל הצדדים וכל המזיקים נחבאים בנוקבא דתהומא רבא

(מקור המאמר ספר פ"י גנאשית דף מט ע"א, וצנזאוריטו כרך א עמ' מקפס-מקפד)

תָּא חֲזִי פִד אֲתַקְדַּשׁ יוֹמָא בְּמַעְלֵי יום השבת בכניסת היום, סוּפַת שְׁלוֹם היא השכינה כשהיא מיוחדת עם היסוד שְׁבֻתָּא בא וראה כשנתקדש

וְאֶת־פְּרִיסַת בְּעֶלְמָא, מֵאֵן סוּפַת שְׁלוֹם, דָּא שְׁבֵתָא, וְכֹל רוּחִין וְעֲלֵעוּלִין וְשִׁדְיִין וְכֹל סִטְרָא דְמִסְאָבָא, בְּלֵהוּ טְמִירִין וְעֲאֲלִין בְּעֵינָא דְרִיחֵיָיא דְנוּקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא, דְהָא פִּיּוֹן דְאַתְעַר קְדוּשְׁתָּא עַל עֲלְמָא, רוּחַ מִסְאָבָא לֹא אֶתְעַר בְּהֵדִיָּה, וְדָא עָרִיק מִקְמִיָּה דְדָא, וְכִדְיִן עֲלְמָא בְּנִטְירוּ עֲלָאָה, וְלֹא בְּעֵינֵן לְצִלָּאָה עַל נְטִירוּ, כְּגוֹן שׁוּמְרָא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד אֲמֵן, דְהָא דָּא בְּיּוֹמָא דְחוּל אֶתְתַקֵּן, דְעֲלְמָא בְּעֵיָא נְטִירוּ, אֲבָל בְּשֵׁבֶת סוּפַת שְׁלוֹם אֶת־פְּרִיסָא עַל עֲלְמָא, וְאֶת־נְטִירָא בְּכֹל סִטְרִין, וְאֶפְּלוּ חֵיבֵי גֵיהֶנּוּם נְטִירִין

◉ מתוק מדבש ◉

העולם, רוּחַ מִסְאָבָא לֹא אֶתְעַר בְּהֵדִיָּה רוּחַ הַטּוּמָאָה לֹא יִכּוֹל לְהִתְעוֹרֵר עִמָּה, וְדָא עָרִיק מִקְמִיָּה דְדָא וְרוּחַ הַטּוּמָאָה בּוֹרַח מִלְּפָנֵי רוּחַ הַקְּדוּשָׁה, וְכִדְיִן עֲלְמָא בְּנִטְירוּ עֲלָאָה וְאֵל עוֹלָם שְׁמוֹר בְּשִׁמְרָה עֲלִיוֹנָה, וְלֹא בְּעֵינֵן לְצִלָּאָה עַל נְטִירוּ וְאֵין צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל עַל שְׁמִירָה, כְּגוֹן שׁוּמְרָא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד אֲמֵן לִכֵּן לֹא מְסִימִים בּוֹזָה בְּרַכַּת הַשְּׂכִיבֵנו כְּמוֹ בְּחוּל כִּי עוֹלָם שְׁמוֹר בְּקְדוּשַׁת הַשֶּׁבֶת, דְהָא דָּא בְּיּוֹמָא דְחוּל אֶתְתַקֵּן דְעֲלְמָא בְּעֵיָא נְטִירוּ כִּי סִיּוּם בְּרַכָּה זֶה נִתְקַן לִימּוֹת הַחוּל שְׂאוּ עוֹלָם צְרִיךְ שְׁמִירָה מִן הַחִיצוֹנִים, אֲבָל בְּשֵׁבֶת סוּפַת שְׁלוֹם אֶת־פְּרִיסָא עַל עֲלְמָא אֲבָל בְּשֵׁבֶת הַשְּׂכִינָה פְּרָסָה כִּנְפִיָּה עַל עוֹלָם, וְאֶת־נְטִירָא בְּכֹל

הַנִּקְרָא שְׁלוֹם, שְׂרִיָּא וְאֶת־פְּרִיסַת בְּעֲלְמָא הִיא שׁוֹרָה וּמִתְפַּשְׁטַת בְּעוֹלָם, וּמִפְּרָשׁ מֵאֵן סוּפַת שְׁלוֹם, דָּא שְׁבֵתָא הִיא הַשְּׂכִינָה הַנִּקְרָאת שֶׁבֶת, וְכֹל רוּחִין וְעֲלֵעוּלִין וְשִׁדְיִין וְכֹל סִטְרָא דְמִסְאָבָא בְּלֵהוּ טְמִירִין וְאֵין כֹּל הַרוּחֹת וְרוּחַ סַעֲרוֹת וְשִׁדִּים וְכֹל צַד הַטּוּמָאָה כּוֹלֵם נַחְבָּאִים, וְעֲאֲלִין בְּעֵינָא דְרִיחֵיָיא דְנוּקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא וְנִכְנָסִים בְּעֵין הַרְחִים שֶׁל הַנִּקְבֵּי דְתַהוּם הַגְּדוֹל שֶׁהוּא הַבֵּינָה דְקִלִּיפָה כִּנ"ל, כִּי בְּכַנִּיסַת שֶׁבֶת הָרָאשׁוֹן הָיוּ רַק אַחַר הַרְחִים הֵיינו אַחֲרֵי הַמְּרַכְבָּה שְׁלָה, אֲבָל בְּכֹל כְּנִיסַת שֶׁבֶת מְכַנְּסִים אוֹתָם בְּתוֹךְ הַמְּרַכְבָּה כְּדֵי שִׁהִיוּ סְגוּרִים שֶׁם וְלֹא יוּכְלוּ לְצַאת, דְהָא פִּיּוֹן דְאַתְעַר קְדוּשְׁתָּא עַל עֲלְמָא כִּי כִּיּוֹן שְׁנַתְעוֹרְרָה קְדוּשַׁת הַשֶּׁבֶת עַל

אָנוֹן, וְכֹלֵא בְשֵׁלְמָא אֲשֶׁתְּכַחוּ עֲלָיִן וְתַתְּאִין, וּבְגִין כֶּף בְּקִדּוּשָׁא דְיוֹמָא מְבָרְכִינָן הַפּוֹרֵס סִבְתָּ שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם, אִמְאֵי עַל יְרוּשָׁלַיִם, אֶלָּא דָּא הִיא מְדוּרָא דֵהִיא סִבְתָּ, וּבְעֵינָא לְזַמְנָא לֵהִיא סִבְתָּ דֵאֲתַפְרֶסֶת עֲלֵנָא וּלְמִשְׁרֵי עַמְנָא, וּלְמַהוּי (ד"א מְגִינָא) עֲלֵנָא פְּאִמָּא דְשְׁרִיָּא עַל בְּנִין, וּבְגִין דָּא לָא דְחֲלִין מְפֹל סְטְרִין, וְעַל דָּא הַפּוֹרֵס סוֹפֵת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ.

מתוק מדבש

ירושלים היא מדורה של השכינה, ואנו משבחים להקב"ה על שהשכינה נמצאת בשבת במדורה בירושלים, וּבְעֵינָא לְזַמְנָא לֵהִיא סִבְתָּ דֵאֲתַפְרֶסֶת עֲלֵנָא ואנו צריכים לזמן את השכינה שפורסת כנפיה עלינו, וּלְמִשְׁרֵי עַמְנָא וּלְמַהוּי מְגִינָא עֲלֵנָא פְּאִמָּא דְשְׁרִיָּא עַל בְּנִין שתשרה עמנו ותהיה מגינה עלינו כאם השורה וחופפת על בניה, וּבְגִין דָּא לָא דְחֲלִין מְפֹל סְטְרִין ועל ידי זה אין אנו יראים בשבת מכל הסטרא אחרא, וְעַל דָּא ולכן תיקנו לומר הַפּוֹרֵס סוֹפֵת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ.

סְטְרִין לכן העולם שמור מכל הצדדים, וְאִפִּילוּ חֲיִיבֵי גֵיהֶנָּם נְטִירִין אָנוֹן ואפילו רשעי הגיהנם שמורים ושובתים בשבת, וְכֹלֵא בְשֵׁלְמָא אֲשֶׁתְּכַחוּ עֲלָיִן וְתַתְּאִין וכל העולמות העליונים והחתונים הם בשלום ושלחה, וּבְגִין כֶּף בְּקִדּוּשָׁא דְיוֹמָא מְבָרְכִינָן ולכן בהתקדש היום אנו מברכים במקום שומר עמו ישראל לעד הַפּוֹרֵס סִבְתָּ שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם, ושואל אִמְאֵי למה אומרים עַל יְרוּשָׁלַיִם ואמר אֶלָּא דָּא הִיא מְדוּרָא דֵהִיא סִבְתָּ אלא



מאמר "יום הנשמות, והשמחה בכל העולמות" בו יתבאר ענין הסתלקות הדינים ביום השבת והאורות הגדולים המאירים בעולמות העליונים ומשפיעים שמחה אף למטה שלכך מקדימים לבית הכנסת בלבושי כבוד ושמחה ומשבחים להש"ת בשירות ותשבחות העולות למעלה עד עולם האצילות

יום הנשמות. והשמחה בכל העולמות

יִזְמַא דְשַׁבְתָּא חֲדוּה אִיהוּ לְכַלָּא, וְכַלָּא אֲתַנְטֵר לְעֵילָא וְתַתָּא, וְנַהוּרָא (נ"א וְנִקְוֵדָה) תַּתָּאָה נַהֲרָא לְסַלְקָא לְעֵילָא, בְּשַׁפִּירו וְדַעֲטֵרִין שְׁבַעִין חוּלְקִין יַתִּיר, וְסָבָא דְכָל סְבִין אֲתַעַר.

כְּדִין פֶּד סְלִיק נַהוּרָא, עֲמָא קְדִישָׁא מְקַדְמִי לְבִי פְנִישְׁתָּא בְּלְבוּשׁ יָקָר, בְּחֲדוּה, מִתַּעֲטָרֵן בְּעֵטְרָא קְדִישָׁא דְלְעֵילָא, בְּהַהוּא רוּחָא דְקִיּוּמָא עֲלִייהוּ לְתַתָּא, מְשַׁבְּחֵן בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבַּחֵן, וְסַלְקִין תוֹשְׁבַּחֵן

מתוק מדבש

אור הבקר, עמא קדישא מקדמי לבי פנישתא בלבוש יקר בחדוה עם הקדוש מקדימים לבית הכנסת בלבושי כבוד בשמחה מכח התפשטות אור הבינה שבה מקור השמחה, מתעטרין בעטרא קדישא דלעילא מתעטרים בעטרה קדושה שלמעלה, בההוא רוחא דקיימא עלייהו לתתא באותו הרוח שהוא כללות תוספת הנפש רוח ונשמה העומד עליהם למטה, שהוא מבחינת קדושת היום, משבחין בשירין ותושבחין משבחים בשירות ותשבחות, וסלקין תושבחין לעילא ועולים התשבחות למעלה לעולם האצילות מיד כשיוצאים מפי המשבח, ואינו כמו בחול שהתפלה צריכה לעבור דרך אויר העולם ואח"כ דרך ההיכלות, אבל ביום השבת הכל

יִזְמַא דְשַׁבְתָּא חֲדוּה אִיהוּ לְכַלָּא ביום השבת יש שמחה בכל העולמות, וכלא אתנטר לעילא ותתא והכל נשמר למעלה ולמטה, כי ביום השבת אין שום דין מתעורר כלל למעלה, ואין החיצונים יכולים לשלוט למטה, (מד"ו הגי' וְכַלָּא אֲתַעֲטָר שפירושו עסקל ממעטר למעלה ולמטה), וְנַהוּרָא תַּתָּאָה נַהֲרָא לְסַלְקָא לְעֵילָא ואור התחתון שהוא השכינה מתעוררת ומאירה לעלות למעלה, בְּשַׁפִּירו וְדַעֲטֵרִין שְׁבַעִין חוּלְקִין יַתִּיר בעטרות יפות שהם שבעים חלקים יותר מבחול, וְסָבָא דְכָל סְבִין אֲתַעַר וזקן הזקנים שהוא בחינת הכתר העליון מתעורר להשפיע לה אלו העטרות.

כְּדִין פֶּד סְלִיק נַהוּרָא אז כשעולה

לְעֵלָא, וְעֵלְאִין וְתַתְּאִין כְּלָהוּ בְּחֻדְוָה, וּמִתְעַטְרֵן כְּלָהוּ כְּחֻדָּא.

פְּתַחֵי עֵלְאֵי וְאַמְרֵי, זַכְּאִין אַתּוּן עֲמָא קְדִישָׁא בְּאַרְעָא, דְּמֵאֲרִיכוּן
אַתְעַטְר עַלְיִיכוּ, וְכֹל חִילִין קְדִישִׁין מִתְעַטְרִין בְּגִינִיכוּן.

הָאֵי יוֹמָא, יוֹמָא דְנִשְׁמַתִּין אִיהוּ, וְלָאוּ יוֹמָא דְגּוֹפָא, בְּגִין דְּשִׁלְטָנוּ
דְּצְרוּרָא דְנִשְׁמַתִּין אִיהוּ, וְקִיִּמְן עֵלְאִין וְתַתְּאִין כְּלָהוּ בְּזוּוּגָא
(דף רה ע"ב) חֻדָּא, בְּעֵטְרָא דְרוּחָא יְתִירָא עֲלָאָה קְדִישָׁא.

מתוק מדבש

האי יוֹמָא, יוֹמָא דְנִשְׁמַתִּין אִיהוּ
היום הזה של שבת הוא יום של
הנשמות שבו נהנים הנשמות ממקורם
מהבינה, וְלָאוּ יוֹמָא דְגּוֹפָא ואינו
יום של הגוף, כי אין שפע עב נשפע
בעולם, בְּגִין דְּשִׁלְטָנוּ דְּצְרוּרָא
דְנִשְׁמַתִּין אִיהוּ לפי שהוא שליטת
צרוּר הנשמות שהוא הבינה השולטת
בשבת, לכן הנשמות נהנים מהשפע
הנמשך משורשם, וְקִיִּמְן עֵלְאִין
וְתַתְּאִין ועומדים העליונים שהם
המלאכים, והתחתונים שהם הממונים
על העולם, כְּלָהוּ בְּזוּוּגָא (דף רה ע"ב)
חֻדָּא כולם ביחוד אחד בסוד האצילות
בְּעֵטְרָא דְרוּחָא יְתִירָא עֲלָאָה
קְדִישָׁא בעטרה של רוח יתירה עליון
וקדוש, כלומר מכח תוספת הנפש רוח
ונשמה של יום השבת.

הוא בסוד האצילות, וְעֵלְאִין וְתַתְּאִין
כְּלָהוּ בְּחֻדְוָה ועליונים ותחתונים כולם
הם בשמחה, וּמִתְעַטְרֵן כְּלָהוּ כְּחֻדָּא
וכולם מתעטרים כאחד.

פְּתַחֵי עֵלְאֵי וְאַמְרֵי זַכְּאִין אַתּוּן
עֲמָא קְדִישָׁא בְּאַרְעָא ואז
פותחים העליונים ואומרים אשרי לכם
עם הקדוש בעולם הזה, דְּמֵאֲרִיכוּן
אַתְעַטְר עַלְיִיכוּ שְׁקוּנִיכֶם מתעטר
עליכם על ידי התפשטות האצילות
למטה בלי אמצעות ההיכלות והחיילים,
וְכֹל חִילִין קְדִישִׁין מִתְעַטְרִין
בְּגִינִיכוּן וכל הצבאות הקדושים של
מעלה מתעטרים בשבילכם ומקבלים
הארת קדושת השבת בזכותכם, כי
התפשטות האצילות למטה דרך
ההיכלות הוא בשביל ישראל התחתונים.



בשבת צריכים לעסוק רק בתפלה ובשירות ותשבחות ובלמוד התורה

פִּינּוֹן דְּעָאֵלוּ עֵמָא קְדִישָׁא לְבִי כְּנִישְׁתָּא, אָסִיר לְאַשְׁתְּדָּלָא אָפִילוּ
כְּנִישְׁתָּא בִּי כְּנִישְׁתָּא, אֶלָּא בְּמַלְי תּוֹשְׁבְּחָן וְצִלּוֹתָא וְאוֹרִייתָא,
וְכִדְקָא חֲזִי לֹון, וּמָאן דְּאַשְׁתְּדָּל בְּמַלְיִן אַחְרָנִין וּבְמַלְיִן דְּעֵלְמָא,
דָּא אִיהוּ בְּר נָש דְּקָא מְחַלֵּל שְׁבֵתָא, לִית לִיה חוּלְקָא בְּעֵמָא

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

מאמר "בשבת צריכים לעסוק רק בתפלה ובשירות ותשבחות ובלמוד התורה" יתבאר בו שמכיון שיום השבת הוא יום הנשמות אין השכינה מתקנת אלא בענינים רוחניים לכן יש להזהר מאד לעסוק בשבת רק בתורה ותפלה ובשירות ותשבחות והנשמה משבחת להש"ת בנשמת כל חי, שאין שבח בשבת אלא מצד הנשמה

(מקור המאמר צהר פר' ויקהל דף רה ע"ג, ונציאוריט כרך ח עמ' 12 - 15)

פִּינּוֹן דְּעָאֵלוּ עֵמָא קְדִישָׁא לְבִי כְּנִישְׁתָּא בִּי כְּנִישְׁתָּא כִּיּוֹן שְׁנַכְנַסִּים עִם
הקדוש לבית הכנסת, אָסִיר לְאַשְׁתְּדָּלָא אָפִילוּ בְּצוֹרְךָ בִּי
תשבחות של פסוקי דזמרה, ותפלת יוצר דמיושב ותפלת העמידה, וקריאת התורה, וְכִדְקָא חֲזִי לֹון כְּמוֹ שְׂרָאוּי
לבני ישראל לעסוק בשבת, וּמָאן דְּאַשְׁתְּדָּל בְּמַלְיִן אַחְרָנִין וּבְמַלְיִן דְּעֵלְמָא
ומי שמשתדל בדברים אחרים שאינם צרכי מצוה וכל שכן בדברי
הבלי העולם שהוא חמור יותר, דָּא אִיהוּ בְּר נָש דְּקָא מְחַלֵּל שְׁבֵתָא,
לִית לִיה חוּלְקָא בְּעֵמָא דִּישְׂרָאֵל וְהוּא אַדְּמָא שְׁהוּא מְחַלֵּל אֶת הַשְּׁבֵת,
אין לו חלק בעם ישראל, תְּרִין מְלָאכִין

דִּישְׂרָאֵל, תְּרִין מְלֶאכִין מִמֶּנּוּן עַל דָּא בְיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, וְאִינוּן שְׂוֵו יְדִיהוֹן עַל רִישִׁיה, וְאִמְרִי וְוִי לְפִלְגְנִיא דְלִית לִיה חוּלְקָא בְקִדְשָׁא בְרִיף הוּא, וְעַל דָּא בְּעִי לְאַשְׁתְּדֵלָא בְּצִלוּתָא וּבְשִׁירִין וּבְתוּשְׁבַחְוֹן דְּמֵאֲרִיהוֹן, וְלֹא שְׁתְּדֵלָא בְּאוּרִייתָא.

הָאִי יוֹמָא אִיהוּ יוֹמָא דְנִשְׁמַתִּין, דְּאִתְּעֵטְרָא הֵהוּא צְרוּרָא דְנִשְׁמַתִּין בְּתוּשְׁבַחְוֹן דְּמֵאֲרִיהוֹן, בְּגִין כְּךָ מְשַׁבְּחִי בְּתוּשְׁבַחְוֹן, תוּשְׁבַחְתָּא דְנִשְׁמַתָּא וְהִינּוּ נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרַךְ אֶת שְׁמֶךָ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל בְּשָׂר וְכוּלִי, וְלִית תוּשְׁבַחְתָּא אֶלָּא בְּסֵטְרָא דְנִשְׁמַתָּא וְרוּחָא, וְהָאִי יוֹמָא קְיִימָא בְּרוּחָא וְנִשְׁמַתָּא וְלֹאוּ דְגוּפָא.

מתוק מדבש

דְּמֵאֲרִיהוֹן (ה"ג נד"ב) לפי שאז מתעטר מלאכים ממונים על זה הדבר ביום השבת, וְאִינוּן שְׂוֵו יְדִיהוֹן עַל רִישִׁיה והם שמים ידיהם על ראשו, וְאִמְרִי וְוִי לְפִלְגְנִיא דְלִית לִיה חוּלְקָא בְקִדְשָׁא בְרִיף הוּא ואומרים אוי לפלוני שאין לו חלק בהקב"ה, וְעַל דָּא בְּעִי לְאַשְׁתְּדֵלָא בְּצִלוּתָא וּבְשִׁירִין וּבְתוּשְׁבַחְוֹן דְּמֵאֲרִיהוֹן, וְלֹא שְׁתְּדֵלָא בְּאוּרִייתָא ועל כן בשבת צריכים להשתדל בתפלות ובשירות ותשבחות של הקב"ה ולעסוק בתורה.

הָאִי יוֹמָא אִיהוּ יוֹמָא דְנִשְׁמַתִּין יום השבת הוא יום שהנשמות נהנות בו ממקורם שבבינה, דְּאִתְּעֵטְרָא הֵהוּא צְרוּרָא הוּא צְרוּר של הנשמות על ידי התשבחות שמשבחים להקב"ה, ועל ידי זה הנשמות מקבלות שפע ממנה, כי כל חשקם להתקשר וליהנות מן מקורם שבבינה, בְּגִין כְּךָ מְשַׁבְּחִי בְּתוּשְׁבַחְוֹן על כן משבחים ישראל בתשבחות, והוא תוּשְׁבַחְתָּא דְנִשְׁמַתָּא מה שהנשמה משבחת להקב"ה, וְהִינּוּ נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרַךְ אֶת שְׁמֶךָ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל בְּשָׂר וְכוּלִי עד סוף נשמת, וְלִית תוּשְׁבַחְתָּא אֶלָּא בְּסֵטְרָא דְנִשְׁמַתָּא וְרוּחָא ואין שבח בשבת אלא מצד הנשמה והרוח, כמו שאומרים "נשמת" כל חי וכו' "ורוח" כל בשר, וְהָאִי יוֹמָא קְיִימָא בְּרוּחָא וְנִשְׁמַתָּא וְלֹאוּ דְגוּפָא ויום הזה עומד בבחי'

הָאִי יוֹמָא אִיהוּ יוֹמָא דְנִשְׁמַתִּין יום השבת הוא יום שהנשמות נהנות בו ממקורם שבבינה, דְּאִתְּעֵטְרָא הֵהוּא צְרוּרָא הוּא צְרוּר של הנשמות על ידי התשבחות שמשבחים להקב"ה, ועל ידי זה הנשמות מקבלות שפע ממנה, כי כל חשקם להתקשר וליהנות מן מקורם שבבינה, בְּגִין כְּךָ מְשַׁבְּחִי בְּתוּשְׁבַחְוֹן על כן משבחים ישראל בתשבחות, והוא תוּשְׁבַחְתָּא דְנִשְׁמַתָּא מה שהנשמה משבחת להקב"ה, וְהִינּוּ נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרַךְ אֶת שְׁמֶךָ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל בְּשָׂר וְכוּלִי עד סוף נשמת, וְלִית תוּשְׁבַחְתָּא אֶלָּא בְּסֵטְרָא דְנִשְׁמַתָּא וְרוּחָא ואין שבח בשבת אלא מצד הנשמה והרוח, כמו שאומרים "נשמת" כל חי וכו' "ורוח" כל בשר, וְהָאִי יוֹמָא קְיִימָא בְּרוּחָא וְנִשְׁמַתָּא וְלֹאוּ דְגוּפָא ויום הזה עומד בבחי'

תוֹשֵׁב־בְּחֶתָּא דְּדִרְגָא אַחְרָא עֲלָאָה, רְזָא דְיוֹמָא שְׁמָשָׂא קְדִישָׂא,
דְּאִיהוּ נְהוּרָא דִּימְמָא, הֵיִינוּ יוֹצֵר אֹר, רְזָא דְנְהוּרָא
דְנֶהִיר, דְּמַנְיָה אַתְּזֵן וְנֶהֱרִין כֹּל אֵינוֹן חֵיילִין רְתִיכִין וְכוּכְבֵּיא
וּמְזֵלִי, וְכֹל אֵינוֹן דְּשֻׁלְטִין עַל עֲלָמָא.

תוֹשֵׁב־בְּחֶתָּא דְּעֲלָמָא דְּאִתִּי בְיוֹמָא דָּא, הֵיִינוּ א"ל אֲדוֹן, וְתוֹשֵׁב־בְּחֶתָּא
דָּא אִיהוּ בְּרָזָא דְּעֵשְׂרִין וְתַרְיֵן אַתְּוֹן עֲלָאִין קְדִישִׁין,
דְּמַתְעַטְרֵן בְּאַבְהֶן, וּבְרִתִּיכָא עֲלָאָה קְדִישָׂא.

⊙ מתוק מדבש ⊙

שממנו נזונים ומאירים כל אלו הצבאות
והמרכבות והכוכבים והמזלות, וכל
אותם הממונים השולטים ביום על
העולם.

תוֹשֵׁב־בְּחֶתָּא דְּעֲלָמָא דְּאִתִּי בְיוֹמָא
דָּא השבח שמשבחים
ביום השבת לעולם הבא שהוא הבינה,
הֵיִינוּ א"ל אֲדוֹן, וְתוֹשֵׁב־בְּחֶתָּא דָּא
אִיהוּ בְּרָזָא דְּעֵשְׂרִין וְתַרְיֵן אַתְּוֹן
עֲלָאִין קְדִישִׁין והשבח הזה הוא בסוד
כ"ב אותיות עליונות הקדושות,
דְּמַתְעַטְרֵן בְּאַבְהֶן שמתעטרות באבות
שהם ספירות חסד גבורה תפארת שעלו
לבינה, וּבְרִתִּיכָא עֲלָאָה קְדִישָׂא
ובמרכבה העליונה הקדושה שהיא
הבינה שהיא מרכבה לבחינת הכתר.

רוח ונשמה שהם המשבחים להקב"ה,
ולא הנפש שהיא עיקר הגוף, כי הנפש
אין לה מעצמה כלום ואינה יכולה לשבח
מעצמה, אלא מכח מה שמקבלת תוספת
רוח ונשמה היא משבחת להקב"ה.

תוֹשֵׁב־בְּחֶתָּא דְּדִרְגָא אַחְרָא עֲלָאָה
השבח שמשבחים
למדרגה אחרת העליונה, והוא רְזָא
דְּיוֹמָא שְׁמָשָׂא קְדִישָׂא סוד היום
הנקרא שמש הקדוש, דְּאִיהוּ נְהוּרָא
דִּימְמָא שהוא סוד אור היום, הֵיִינוּ
ברכת יוֹצֵר אֹר שהוא רְזָא דְנְהוּרָא
דְנֶהִיר סוד אור החסד המתפשט ומאיר
בעולם ביום, דְּמַנְיָה אַתְּזֵן וְנֶהֱרִין
כֹּל אֵינוֹן חֵיילִין רְתִיכִין וְכוּכְבֵּיא
וּמְזֵלִי וְכֹל אֵינוֹן דְּשֻׁלְטִין עַל עֲלָמָא



השכינה נותנת נשמות חדשות לבני ישראל

תָּא חֲזִי בְּשַׁעְתָּא דִּישְׂרָאֵל מְבָרְכִין וּמְזַמְנִין לְהָאֵי סַפְתָּ שְׁלוֹם, אוּשְׁפִיזָא קְדִישָׁא, וְאַמְרֵי הַפּוֹרֵס סַפְתָּ שְׁלוֹם, בְּדִין קְדוּשְׁתָּא עֲלָא נַחְתָּא וּפְרִיסַת גְּדַפְהָא עֲלֵיהּוּ דִישְׂרָאֵל, וּמְכַסְיָא לֹוּן פְּאֻמָּא עַל בְּנִין, וְכֹל זִינִין בִּישִׁין אֲתַפְנִישׁוּ מֵעֲלָמָא, וְיִתְבִּי יִשְׂרָאֵל תַּחַת קְדוּשְׁתָּא דְמֵאֲרִיהוֹן, וּכְדִין דָּא סַפְתָּ שְׁלוֹם יְהִיב נְשָׁמְתִין חֲדָתִין לְבִנְהָא, מְאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּבִיה נְשָׁמְתִין שְׂרִיין, (ס"א דְּכָרִין זְמַן זְוּגָא וְנִטְלַת נְשָׁמְתִין וּבָהּ שְׂרִיין), וּמַגִּיבָה נְפֻקִין, וְכִיּוֹן דְּשְׂרִיא וּפְרִיסַת גְּדַפְהָא עַל בְּנָהָא, אַרְיַקַת נְשָׁמְתִין חֲדָתִין לְכָל חַד וְחַד.

מתוך מדבש

מאמר "השכינה נותנת נשמות חדשות לבני ישראל" יתבאר בו שבהכנס השבת השכינה חופפת על ישראל והם יושבים תחת קדושת רבונם

(מקור המאמר בזה פר' גלאסית דף מח ע"א, ונצאורינו כרך א עמ' תקפד)

קְדוּשְׁתָּא דְמֵאֲרִיהוֹן וּישׂרָאֵל יוֹשְׁבִים תַּחַת קְדוּשַׁת רַבּוֹנָם, וְכִדִּין דָּא סַפְתָּ שְׁלוֹם יְהִיב נְשָׁמְתִין חֲדָתִין לְבִנְהָא אִז הַשְׁכִּינָה נוֹתֶנֶת נִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת לְבִנְיֵה יִשְׂרָאֵל, מְאִי טַעְמָא לְמָהּ הִיא נוֹתֶנֶת נִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת רַק בְּשַׁבַּת, בְּגִין דְּבִיה נְשָׁמְתִין שְׂרִיין לְפִי שְׁבָה שׁוֹרֹת הַנִּשְׁמוֹת, וּמַגִּיבָה נְפֻקִין וּמַמְנָה הֵם יוֹצְאוֹת לְעוֹלָם, וְכִיּוֹן דְּשְׂרִיא וּפְרִיסַת גְּדַפְהָא עַל בְּנָהָא וְכִיּוֹן שְׁבַשְׁבַּת הִיא שׁוֹרָה וּפּוֹרֶסַת כְּנַפְיָה עַל בְּנֵיהּ, אַרְיַקַת נְשָׁמְתִין חֲדָתִין לְכָל חַד וְחַד אִז הִיא מוֹרִיקָה וּמִשְׁפַּעַת נִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.

תָּא חֲזִי בְּשַׁעְתָּא דִּישְׂרָאֵל מְבָרְכִין וּמְזַמְנִין לְהָאֵי סַפְתָּ שְׁלוֹם, אוּשְׁפִיזָא קְדִישָׁא בָּא וְרָאָה בְּשַׁעָה שִׁישְׂרָאֵל מְבָרְכִים וּמְזַמְנִים אֶת הַשְׁכִּינָה שְׁתַּהִי כְּאוֹרַח קְדוּשָׁא אַצְלָנוּ, וְאַמְרֵי הַפּוֹרֵס סַפְתָּ שְׁלוֹם לְכַבּוֹד בֵּיאַת הַשְׁכִּינָה, בְּדִין קְדוּשְׁתָּא עֲלָא נַחְתָּא וּפְרִיסַת גְּדַפְהָא עֲלֵיהּוּ דִישְׂרָאֵל אִז קְרוּשָׁה עֲלִיוֹנָה יוֹרֶדַת וּפּוֹרֶסַת כְּנַפְיָה עַל יִשְׂרָאֵל, וּמְכַסְיָא לֹוּן פְּאֻמָּא עַל בְּנִין וּמְכַסֶּה אוֹתָם כַּאֲם הַחּוֹפֶפֶת עַל הַבָּנִים, וְכֹל זִינִין בִּישִׁין אֲתַפְנִישׁוּ מֵעֲלָמָא וְכֹל מִינֵי הַחִיצוֹנִים מִסְתַּלְקִים מִן הָעוֹלָם, וְיִתְבִּי יִשְׂרָאֵל תַּחַת

הבריאה נכספה כשהגיעה לשלימותה

וְאָמַר רַבִּי יִצְחָק, לְמָה עוֹד הוֹסִיף קָרָא וְאָמַר וַיְכַלּוּ, אָמַר רַבִּי בְרַכְיָה, לְשׁוֹן פְּסוּף הוּא, וְכָל צְבָאָם בְּכֻלָּל, הֵם הַמְּלֵאכִים הַנִּקְרָאִים צְבָא הַשָּׁמַיִם, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (מ"ט י"ט) וְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם עוֹמֵד עֲלָיו, וּכְשֶׁגָּמַר הַמְּלֵאכָה, נִכְסְפָה וְכֻלְתָּהּ לְכָל רוּאֵיהָ.

אָמַר רַבִּי נַחֲמָן, וַיְכַלּוּ, פְּלוּ מִמַּעֲשֵׂהָ, פְּלוּ מִמַּחְשְׁבָהּ, וְעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיוֹם הַשְּׁבֵת דְּהוֹגְמַת עוֹלָם הַבָּא, שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשָׁבוֹת בְּשַׁבְּיַעִי, מֵאֵי בְּשַׁבְּיַעִי, בְּאַלְף הַשְּׁבִיעִי.

מתוק מדבש

מאמר "הבריאה נכספה כשהגיעה לשלימותה" יתבאר בו ענין שלימות הבריאה ותיקונה לכל רואיה דהיינו המתבונן בה, והכל נגמר כפי מחשבת הבורא יתברך ותיבת השביעי הוא רמז לאלף השביעי שיהיה יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולם הבא

(מקור המאמר צהר חדש פר' נלאשית דף כב ע"א, וצנזאורינו כרך א עמ' שלו - שלו)

וְאָמַר רַבִּי יִצְחָק, לְמָה עוֹד הוֹסִיף קָרָא וְאָמַר וַיְכַלּוּ אַחַר שִׁכְבַּר כְּתוּב אַת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה, אָמַר רַבִּי בְרַכְיָה, לְשׁוֹן פְּסוּף הוּא וַיְכַלּוּ הוּא לְשׁוֹן חֲמֵדָה, כְּמוֹ (מַהֲלִיס פ' ג) נִכְסְפָה וְגַם כֻּלְתָּה נִפְשִׁי, וּמִשִּׁכּ וְכָל צְבָאָם, בְּכֻלָּל הַנִּבְרָאִים הֵם הַמְּלֵאכִים הַנִּקְרָאִים צְבָא הַשָּׁמַיִם, הֵדָא הוּא דְכְתִיב זֶהוּ שְׁכֻתוֹ, בְּאַחַב וְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם עוֹמֵד עֲלָיו שְׁנֵאמַר שֵׁם עַל הַמְּלֵאכִים, וּכְשֶׁגָּמַר הַקַּב"ה אֶת הַמְּלֵאכָה, נִכְסְפָה וְכֻלְתָּהּ הַבְּרִיאָה בְּכָל שְׁלִימוֹתָהּ וְתִיקוּנָהּ לְכָל רוּאֵיהָ. אָמַר רַבִּי נַחֲמָן, וַיְכַלּוּ פִירוּשׁוֹ פְּלוּ מִמַּעֲשֵׂהָ, פְּלוּ מִמַּחְשְׁבָהּ שֶׁהִכֵּל נִגְמַר כְּפִי מַחְשַׁבְתּוֹ וְרִצּוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיוֹם הַשְּׁבֵת דְּהוֹגְמַת עוֹלָם הַבָּא, שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשָׁבוֹת בְּשַׁבְּיַעִי, וּמִפְּרָשׁ מֵאֵי בְּשַׁבְּיַעִי עַל מַה רּוּמּוֹ, וְאִמַר הֵינּוּ בְּאַלְף הַשְּׁבִיעִי שְׂאוּ יִהְיֶה יוֹם שִׁכְלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

וְאָמַר רַב נַחֲמָן, נִפְשׁ יְתִירָה נְתוּסָפֶת בְּאָדָם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, (דף כב ע"א)
אָמַר לִיה, רַבִּי, מַאי נִפְשׁ יְתִירָה זֹו, אָמַר לִיה, רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
שְׁשׁוּרָה עָלָיו, וּמִכְתִּיר לְאָדָם בְּכַתֵּר קְדוֹשׁ, כְּכַתְרֵי הַמַּלְאָכִים, וְהוּא
מְאוֹתוֹ רוּחַ שְׁעֵתִיד לְשָׁרוֹת עַל הַצְּדִיקִים לְעֵתִיד לְבָא, וְעַל בֶּן חַיִּיב
אָדָם לְכַבֵּד אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, עַל הָאִי אוֹשְׁפִיזָא קְדִישָׁא דְשָׂרְיָא עִמָּיה.

וְאָמַר רַבִּי נַחֲמָן, רוּחָא דָּא אֵיךְ אֲתַקְרִי, מְכוּבָד אֲתַקְרִי, וְקְדוֹשׁ
אֲתַקְרִי, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה נח יג) וְקָרָאתָ לְשַׁבָּת עוֹנֵג
כְּמִשְׁמָעוֹ, לְקְדוֹשׁ יְהו"ה מְכוּבָד, הִיא תוֹסַפֶּת הָרוּחַ הַנִּקְרָא קְדוֹשׁ
יְהו"ה, הַנִּקְרָא מְכוּבָד.

מתוק מדבש

דְּשָׂרְיָא עִמָּיה בְּשִׁבִיל הָאוֹרַח הַקְדוֹשׁ
שֶׁהוּא נִפְשׁ הִיתִירָה הַשּׁוֹרָה עִמּוֹ.

וְאָמַר רַבִּי נַחֲמָן, רוּחָא דָּא אֵיךְ
אֲתַקְרִי תוֹסַפֶּת רוּחַ זֶה שֶׁל
שַׁבַּת אֵיךְ נִקְרָא, וְאִמַר מְכוּבָד אֲתַקְרִי,
וְקְדוֹשׁ אֲתַקְרִי הוּא נִקְרָא מְכוּבָד
וְנִקְרָא קְדוֹשׁ, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב זֶה
אֲנִי לְמַדִּים מִמָּה שֶׁכָּתוּב, וְקָרָאתָ
לְשַׁבָּת עוֹנֵג שֶׁפִּירוּשׁוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ
שֶׁצִּירִךְ לַעֲנֵג אֶת הַשַּׁבַּת בְּמַאֲכָלִים
טוֹבִים, לְקְדוֹשׁ יְהו"ה מְכוּבָד, הִיא
תוֹסַפֶּת הָרוּחַ הַנִּקְרָא קְדוֹשׁ יְהו"ה,
וְגַם הַנִּקְרָא מְכוּבָד לְכֵן צִירִךְ לְכַבֵּד
וּלְקַדֵּשׁ אֶת הַשַּׁבַּת.

וְאָמַר רַב נַחֲמָן, נִפְשׁ יְתִירָה נְתוּסָפֶת
בְּאָדָם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת (כמנזלר נמס')

זֶה דף ע"ב טז (דף כב ע"א), אָמַר לִיה
רַבִּי יִצְחָק רַבִּי, מַאי נִפְשׁ יְתִירָה זֹו
מִה עֲנִינָה, אָמַר לִיה רַב נַחֲמָן, הִיא
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שְׁשׁוּרָה עָלָיו עַל הָאָדָם
בְּשַׁבַּת, וּמִכְתִּיר לְאָדָם בְּכַתֵּר קְדוֹשׁ
דְּהֵינּוּ כְּכַתְרֵי הַמַּלְאָכִים כַּעֲיִן
שְׁמוּכְתָרִים הַמַּלְאָכִים בְּרוּחַ קְדוֹשׁ, וְהוּא
מְאוֹתוֹ רוּחַ שְׁעֵתִיד לְשָׁרוֹת עַל
הַצְּדִיקִים לְעֵתִיד לְבָא אַחַר תַּחִּיַּת
הַמַּתִּים, בְּיוֹם שְׁכוּלוֹ שַׁבַּת שֶׁהוּא אֵלֶּף
הַשְּׁבִיעִי כְּנוֹכַח, וְעַל בֶּן חַיִּיב אָדָם
לְכַבֵּד אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת בְּמַחֲשֵׁבָה דִּיבּוּר
וּמַעֲשֵׂה, עַל הָאִי אוֹשְׁפִיזָא קְדִישָׁא



השבת היא שלימות הבריאה

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, וְאִי תִימָא (ספ ספוק 3) וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַדְּאִי הָכִי הוּא, דְּכָל עֲלָמָא אָף עַל גַּב דְּכָל עֲבִידִין אֲשַׁתְּלִימוּ כָּל חַד וְחַד, כָּל עֲלָמָא לָא הָוָה שְׁלִים בְּקִיּוּמִיהּ, עַד דְּאֲתָא יוֹמָא שְׁבִיעָאָה, דְּכִד אֲתָא יוֹמָא שְׁבִיעָאָה, כְּדִין אֲשַׁתְּלִימוּ כָּל עֲבִידִין, וְאֲשָׁלִים בֵּיהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָמָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר

מתוק מדבש

מאמר "השבת היא שלימות הבריאה" בו יבואר כי קדושת השבת

השפיעה שפע חיים בכל מעשי הבריאה ובוזה נשלמו ונתקיימו

(מקור המאמר זוהר פר' פקודי רכז ע"ג, וצנאורינו כרך ט עמ' ל-לב)

עכ"ו כָּל עֲלָמָא לָא הָוָה שְׁלִים בְּקִיּוּמִיהּ עַד דְּאֲתָא יוֹמָא שְׁבִיעָאָה כָּל הָעוֹלָם כּוֹלוּ לָא הִיָּה שְׁלָם בְּקִיּוּמוֹ עַד שְׁבַע יוֹם הַשְּׁבִיעִי, כִּי קְדוּשַׁת הַשַּׁבָּת הִיא הַחַיּוֹת וְהַשְּׁלֵמַת הַקִּיּוּם שֶׁל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, לְכֵן דְּכִד אֲתָא יוֹמָא שְׁבִיעָאָה כְּדִין אֲשַׁתְּלִימוּ כָּל עֲבִידִין כַּשְּׁבַע יוֹם הַשְּׁבִיעִי אִזּוּ נִשְׁלְמוּ כָּל הַמַּעֲשִׂים, כִּי אִזּוּ קִבְּלוּ שְׁפַע וַחַיִּים מִקְדוּשַׁת הַשַּׁבָּת וְעַל יְדֵי זֶה נִגְמַר מַעֲשֵׂיהֶם וְקִיּוּמָם, וְאֲשָׁלִים בֵּיהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָמָא וְהַשְּׁלִים בּוֹ הַקְּבָ"ה אֶת בְּרִיאַת הָעוֹלָם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׁכֹתוֹב וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ פִּי שְׁכּוֹלוּ וְנִשְׁלְמוּ מֵאֲלֵיהֶם מִצַּד רוּחַ הַחַיּוּנִי שְׁבַחָם, לְפִי שֶׁהִיָּה רוּחַ חַיִּים בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שֶׁהִיָּה מִתְּפַשֵּׁט בְּגַשְׁמִי וּמוֹלִידוֹ וּמַגְדּוֹלוֹ כְּרִצּוֹן הַבוֹרָא שְׁבֵרָאוּ, וּמִקְשָׁה וְאִי תִימָא וְאִם תֵּאמַר הֲלֹא כְּתוּב אַח"כּ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, הֲרֵי שֶׁהַקְּבָ"ה כֹּלָה וְהַשְּׁלִים אֶת מְלֹאכְתּוֹ וְלֹא נִשְׁלְמָה מֵאֲלֵיהּ, וּמִתְרַץ וַדְּאִי הָכִי הוּא וְדְאִי הֲדַבֵּר כֵּךְ הוּא, דְּכָל עֲלָמָא אָף עַל גַּב דְּכָל עֲבִידִין אֲשַׁתְּלִימוּ כָּל חַד וְחַד שְׁאָף עַל פִּי שְׁכּוֹל הַמְּלֹאכּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם נִשְׁלְמוּ כָּל אַחַת וְאַחַת מֵאֲלֵיהּ בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, אֲבָל

עֲשֵׂה, בְּהַאי אֲשַׁתְּלִים בְּקִיּוּמָא כָּל עֲבִידְתָּא דְעֶבֶד, וְעַל דָּא
וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.

באמירת קידוש היום בכונה ורצון הלב מתכפרים כל העונות

וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַסְהַד סְהֵדוּתָא דָּא, בְּחֻדְוָה בְּרַעוּתָא דְלָבָא,
לְאַסְהָדָא קַמֵּי מְאָרִיָּה דְמְהִימְנוּתָא, וְכָל מֵאן דִּי־סְהִיד דָּא,
וַיִּשְׁוֵי לְבִיָּה וּרְעוּתִיהָ לְדָא, מְכַפֵּר עַל כָּל חוּבוֹי.

מתוך מדבש

אֲשֶׁר עָשָׂה פִירוּשׁוֹ בְּהַאי אֲשַׁתְּלִים אֲשֶׁר עָשָׂה, וְעַל דָּא וְעַל זֶה כְּתוּב
בְּקִיּוּמָא כָּל עֲבִידְתָּא דְעֶבֶד בַּיּוֹם וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
הַשְּׁבִיעִי נִשְׁלַם וְנִתְקַיֵּם כֹּל הַמְּלָאכָה מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.



מאמר "באמירת קידוש היום בכונה ורצון הלב מתכפרים כל העונות"
בו יבואר גודל מעלת העדות על הבריאה באמירת קידוש היום שבזה
מתקן האדם את כל מעשה בראשית ומגלה את אור העליון שיאיר למטה
ובוודאי מתקן כל מה שפגם על ידי מעשיו ובכך מובטח שיתכפרו ויטוהרו
כל הפגמים שלו

(מקור המאמר צוהר פר' ויקהל דף ח ע"ג, וצנז'אוריני כרך ח עמ' טו - טז)

וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַסְהַד סְהֵדוּתָא דָּא דִּי־סְהִיד דָּא וַיִּשְׁוֵי לְבִיָּה וּרְעוּתִיהָ
צִיָּךְ הָאָדָם לְהַעִיד עֵדוּת זֹו, לְדָא וְכֹל מִי שִׁיעִיד עֵדוּת זֹו וַיִּשִׁים
בְּחֻדְוָה בְּשִׂמְחָה, בְּרַעוּתָא דְלָבָא לְבֹו וּרְצוֹנֵו הַטּוֹב לִזְוֵה, מְכַפֵּר עַל כָּל
בְּרַצוֹן טוֹב, וּבְכֹונַת הַלֵּב, לְאַסְהָדָא חוּבוֹי אֹז מִתְכַפְּרִים כֹּל עֲוֹנוֹתֵו, כִּי
קַמֵּי מְאָרִיָּה דְמְהִימְנוּתָא כְּדִי לְהַעִיד ע"י עֵדוּת זֹו מִתְקַן אֵת כֹּל מַעֲשֵׂה
לְפָנֵי בַעַל הָאֱמוּנָה שֶׁהוּא הַשְּׁכִינָה, כִּי בְּרַאשִׁית, וּמִקְשֵׁר אֵת כֹּל הַסְּפִירוֹת,
בֵּה אֱמוּנַתֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְכָל מֵאן וּמְגַלָּה אֵת אֹר הָעֲלִיּוֹן שִׁיאִיר לְמַטֵּה,

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו וכו', האי קידושא איהו בחד מתקלא לקבל סהדותא דמהימנותא, ואינון תלתין וחמש תיבין אחרנין כמה דאית בויכלו, פלא סלקין לשבעין תיבין, לאתעטרא בהו שפת דמעלי שבתא, זפאה חולקיה דבר נש דיכוון רעותיה למלין אלין ליקרא דמאריה. קידושא דיומא, הא אוקמוה, בורא פרי הגפן ולא יתיר, דהא

מתוק מדבש

היא שוה במשקל אחד כנגד העדות של האמונה, והיינו ואינון תלתין וחמש תיבין אחרנין כמה דאית בויכלו בברכת קידוש יש ל"ה תיבות אחרות כמו שיש ל"ה תיבות בויכלו, פלא סלקין לשבעין תיבין כולם יחד עולים לשבעים תיבות, לאתעטרא בהו שפת דמעלי שבתא לעטר בהם את השבת של ליל שבת שהיא בבחינת השכינה שאז היא עיקר עלייתה, זפאה חולקיה דבר נש דיכוון רעותיה למלין אלין ליקרא דמאריה אשרי חלקו של האדם שמכוין רצונו לדברים אלו לכבוד קונו.

קידושא דיומא הא אוקמוה קידוש היום הנקרא קידושא רבא הרי ביארו חז"ל, שהוא רק ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן, ולא יתיר ואין להוסיף על זה שום ברכה אחרת (עי' שעה"כ דף עד ע"ג), דהא

ובזה ודאי מתקן מה שפגם על ידי מעשיו בכל מעשה בראשית שברא הקב"ה בשבילו, לכן ודאי הוא מובטח שיתכפרו ויוטהרו כל הפגמים שלו.

זהו נוסח המדויק של קידוש שכתב האריז"ל (שעה"כ דף ע"ג ע"ב) וז"ל, וזה סדר הקידוש, תחילה תאמר יום הששי ויכולו השמים וכו', ואח"כ תאמר סברי מרנן, ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן, ואח"כ תאמר נוסח הקידוש הזה: ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו, זכרון למעשה בראשית תחילה למקראי קודש זכר ליציאת מצרים, ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו, ברוך אתה ה' מקדש השבת. האי קידושא איהו בחד מתקלא לקבל סהדותא דמהימנותא ברכת הקידוש

יִוֹמָא קָאִים לְקִדְשָׁא לִיה, מַה דְּלִית הָכִי בְּלִילְיָא, דְּאָנָן צְרִיכִין לְקִדְשָׁא לִיה בְּהַנִּי מְלִין, כְּמַה דְּאֻקִּימְנָא, וְלֹא אֶתְקַדַּשׁ הָאִי לִילְיָא, אֲלֵא בְּעַמָּא קְדִישָׁא לְתַתָּא, כַּד שְׂרִיא עֲלֵיהּוּ הֵהוּא רוּחָא עֲלָאָה, וְאָנָן בְּעִינָן לְקִדְשָׁא לִיה בְּרַעוּתָא דְּלַבָּא, וּלְכוּוּנָא דְּעֵתָא לְהָאִי.

וְיִוֹמָא אִיהוּ קָא מְקַדְשָׁא לִיה, וְיִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי בְּצִלוֹתֵין וּבְעוֹתֵין, וּמִתְקַדְשֵׁין בְּקִדּוּשְׁתֵּיהּ בְּהָאִי יוֹמָא, זַכָּאִין יִשְׂרָאֵל עֲמָא קְדִישָׁא, דְּאֶחְסִינוּ יוֹמָא דָּא אֶחְסַנְתּוּ יְרוּתָא לְעֵלְמִין.

● מתוק מדבש ●

לקדש אותה ברצון הלב, ולכוּוּנָא דְּעֵתָא לְהָאִי ולכוּין דעתנו לזה.

וְיִוֹמָא אִיהוּ קָא מְקַדְשָׁא לִיה וּבוִים שְׁהוּא כְּנַגַּד בַּחֲנִינְתָּהּ תַּפְאֵרַת, אִזְ הוּא מְקַדַּשׁ אֶת הַמַּלְכוּת [הַשְּׂכִינָה], וְאִנּוּ מְבָרְכִים רַק עַל הַיֵּין בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן, וְיִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי בְּצִלוֹתֵין וּבְעוֹתֵין וְיִשְׂרָאֵל מְקַדְשִׁים אֹתָהּ בַּתְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת, שְׁהִיא עוֹלָה עַל יָדָם, וּמִתְקַדְשֵׁין בְּקִדּוּשְׁתֵּיהּ בְּהָאִי יוֹמָא וְהֵם מִתְקַדְשִׁים בְּקִדּוּשַׁת הַמַּלְכוּת [הַשְּׂכִינָה] בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, זַכָּאִין יִשְׂרָאֵל עֲמָא קְדִישָׁא דְּאֶחְסִינוּ יוֹמָא דָּא אֶחְסַנְתּוּ יְרוּתָא לְעֵלְמִין אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל עִם הַקְּדוּשׁ שִׁירְשׁוּ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת נַחֲלַת יְרוּשַׁת עוֹלָם.

יִוֹמָא קָאִים לְקִדְשָׁא לִיה כִּי הַיּוֹם שְׁהוּא בְּבַחֲנִינְתָּהּ תַּפְאֵרַת עוֹמֵד לְקַדַּשׁ אֶת הַמַּלְכוּת [הַשְּׂכִינָה] שְׁהִיא סוּד הַכּוֹס שֶׁל קִידּוּשׁ, מַה דְּלִית הָכִי בְּלִילְיָא מַה שְׁאִין הָאֲרוֹת כְּאֵלֶּה בְּלִילָה, דְּאָנָן צְרִיכִין לְקִדְשָׁא לִיה בְּהַנִּי מְלִין כְּמַה דְּאֻקִּימְנָא כִּי בְּלִילָה אִנּוּ צְרִיכִים לְקַדַּשׁ אֹתָהּ בְּאֵלּוּ הַעֵי תִּיבוֹת שֶׁל הַקִּידּוּשׁ כְּמוֹ שְׁבִיאָרְנוּ, וְלֹא אֶתְקַדַּשׁ הָאִי לִילְיָא אֲלֵא בְּעַמָּא קְדִישָׁא לְתַתָּא וְאִין הַשְּׂכִינָה שְׁהִיא סוּד לֵיל שַׁבַּת מִתְקַדַּשַׁת אֵלֶּא בְּעַם הַקְּדוּשׁ לְמַטָּה, וְהַכַּח שִׁישׁ לְיִשְׂרָאֵל לְהַמְשִׁיךְ לָהּ הַקְּדוּשָׁה, הוּא כַּד שְׂרִיא עֲלֵיהּוּ הֵהוּא רוּחָא עֲלָאָה כְּשִׁשׁוּרָה עַל יִשְׂרָאֵל תּוֹסַפַּת רוּחַ הַעֲלִיּוֹן שֶׁל שַׁבַּת, וְאָנָן בְּעִינָן לְקִדְשָׁא לִיה בְּרַעוּתָא דְּלַבָּא וְאִנּוּ צְרִיכִים



גודל ענין עונג שבת בשפע מיני מאכלים

**בְּלִילִיָּא דְּשַׁבְּתָא בְּעֵי בַר נָשׁ לְאַטְעָמָא מְכֻלָּא, בְּגִין לְאַחְזָאָה
 דְּהָאֵי סַפְתָּ שְׁלוֹם מְכֻלָּא אַתְּכְּלִילַת, וּבְלִבְדָּ דְּלֹא יִפְגִּים
 מִיְכְּלָא חֻדָּא לְיוֹמָא, וְאִית דְּאִמְרֵי תְרִין לְתְרִין סְעוּדַתֵּי אַחְרָנִין
 דְּיוֹמָא וְשְׁפִיר, וְכֹל שְׁפָן אֵי סְלִיק יַתִּיר לְיוֹמָא, וְיִכִּיל לְמִטְעָם
 מִמִּיכְּלִין אַחְרָנִין, וְלִזְעִירֵי בְּתָרֵי תַבְּשִׁילִין סְגִיא, וְאוֹקְמוּהָ חֲבָרְיָא.**

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

מאמר "גודל ענין עונג שבת בשפע מיני מאכלים" בו יבואר הטעם שבמצות עונג שבת, מפני שראוי לאדם להתדמות אל השכינה ובוזה מראה על עונג השכינה שכלולה ממינים הרבה.

(מקור המאמר זוהר פר' זרעית דף מה ע"ג, ונצלונינו כרך א עמ' תקפה)

לכבוד מדת יום, וְאִית דְּאִמְרֵי תְרִין
 לְתְרִין סְעוּדַתֵּי אַחְרָנִין דְּיוֹמָא
 וְשְׁפִיר וּיש אומרים שצריך להשאר
 ב' מאכלים לב' סעודות אחרות של
 היום ודבריהם ישרים, וְכֹל שְׁפָן אֵי
 סְלִיק יַתִּיר לְיוֹמָא וכל שכן אם
 משאר יותר מאכלים לסעודת היום,
 וְיִכִּיל לְמִטְעָם מִמִּיכְּלִין אַחְרָנִין
 ויכול לטעום בלילה ממאכלים אחרים
 ודאי יפה עושה, וְלִזְעִירֵי בְּתָרֵי
 תַבְּשִׁילִין סְגִיא ולפחות ישאר ב'
 תבשילים לב' סעודות של היום,
 וְאוֹקְמוּהָ חֲבָרְיָא במס' שבת (דף ק"מ
 ע"ג).

**בְּלִילִיָּא דְּשַׁבְּתָא בְּעֵי בַר נָשׁ
 לְאַטְעָמָא מְכֻלָּא בְּלִיל**
 שבת צריך האדם לטעום מכל המאכלים
 שהכין לכבוד שבת, בְּגִין לְאַחְזָאָה
 דְּהָאֵי סַפְתָּ שְׁלוֹם מְכֻלָּא אַתְּכְּלִילַת
 כדי להראות שהשכינה הנקראת סכת
 שלום כלולה מכל מיני שפע שמקבלת
 מהיסוד הנקרא שלום, לכן ראוי לאדם
 להתדמות אל השכינה להתענג במינים
 הרבה שבזה הוא מראה על עונג השכינה
 שכלולה ממינים הרבה, וּבְלִבְדָּ דְּלֹא
 יִפְגִּים מִיְכְּלָא חֻדָּא לְיוֹמָא ובלבד
 שלא יפגום ולא יאכל מאכל אחד
 המיוחד לסעודת היום כדי שישאר שלם



ששים מרכבות של מלאכים מעלים את השבח אל אדון למרכבות העליונות

כַּד תּוֹשְׁבַחְתָּא דָּא סְלָקָא לְעֵילָא, שְׁתִּין רְתִיכִין עֲלָיִן דְקָאֲמְרִין
מְזַדְמָנִין, וְנָטְלִי לְהָאִי תּוֹשְׁבַחְתָּא מֵעֲמָא קְדִישָׁא, וְסְלָקִי לָהּ
לְאַתְעֵטְרָא בְּהַּ בְּכֻמָּה רְתִיכִין עֲלָיִן דִּי מְמַנֵּן, וְכָל אֵינוֹן צְדִיקָיָא
דְּבִגְנָתָא דְעָדוֹן, כְּלָהּוּ מִתְעַטְרִין בְּתוֹשְׁבַחְתָּא דָּא, וְכָל אֵינוֹן רְתִיכִין
וְכָל אֵינוֹן נְשָׁמְתִין דְּצְדִיקָיָא, כְּלָהּוּ סְלָקִין בְּתוֹשְׁבַחְתָּא דָּא עַד
רְזָא דְכוֹרְסֵיָא.

מתוק מדבש

מאמר "ששים מרכבות של מלאכים מעלים את השבח אל אדון
למרכבות העליונות" יבואר בו גודל מעלת השבח אל אדון על כל
המעשים היוצא מפייהם של ישראל ומעלה התעוררות עצומה ועשרות
קדושות במרכבות העליונות

(מקור המאמר זוהר פר' ויקהל דף רה ע"ג, ונציאוריטו כרך ח עמ' טז)

כַּד תּוֹשְׁבַחְתָּא דָּא סְלָקָא לְעֵילָא
כששבח הזה של א"ל אדון עולה
למעלה, אז שְׁתִּין רְתִיכִין עֲלָיִן
מְזַדְמָנִין (ה"ג ד"ר) ששים מרכבות
עליונות של מלאכים מזדמנים, וְנָטְלִי
לְהָאִי תּוֹשְׁבַחְתָּא מֵעֲמָא קְדִישָׁא
ולוקחים את השבח הזה העולה מפייהם
של עם הקדוש, וְסְלָקִי לָהּ לְאַתְעֵטְרָא
בְּהַּ בְּכֻמָּה רְתִיכִין עֲלָיִן (ה"ג) ומעלים
אותו להתעטר בו כמה מרכבות עליונות,
דִּי מְמַנֵּן בְּכָל אֵינוֹן צְדִיקָיָא
נשמות הצדיקים שבגן עדן, כְּלָהּוּ
מִתְעַטְרִין בְּתוֹשְׁבַחְתָּא דָּא כולם
מתעטרים בשבח הזה, וְכָל אֵינוֹן
רְתִיכִין וְכָל אֵינוֹן נְשָׁמְתִין
דְּצְדִיקָיָא כְּלָהּוּ סְלָקִין
בְּתוֹשְׁבַחְתָּא דָּא עַד רְזָא דְכוֹרְסֵיָא
וכל אותם מרכבות המלאכים וכל אותם
נשמות הצדיקים כולם עולות בשבח
הזה עד סוד הכסא שהוא סוד המלכות
[השכינה] דאצילות.

כָּד מְטָא לְכוּרְסֵיָא קְדִישָׁא תּוֹשְׁבַחְתָּא דָּא דְכָל יִשְׂרָאֵל, קְיִימָא תְּמָן עַד זְמַנָּא דְקְאָמְרֵי קְדוּשָׁה עֲלָאָה דְמוֹסָף, וּכְדִין סְלוּקָא דְלִתְתָּא לְעִילָא.

חומר הזהירות מלהוציא מפיו דיבור חול בשבת

וּבְגִין כְּךָ אֲזַהְרֹתָא לְבַר נֶשׁ, דְּהָא מִתְעַטְרָא בְּעֵטְרָא קְדִישָׁא דְלְעִילָא, דְּלָא יְפוּק מִיַּיְהוּדָה, דְּאֵי יְפוּק מִיַּיְהוּדָה (יְפוּק

מתוק מדבש

כָּד מְטָא לְכוּרְסֵיָא קְדִישָׁא עֲלָאָה דְמוֹסָף עוֹמֵד שֵׁם עַד הַזְמַן תּוֹשְׁבַחְתָּא דָּא דְכָל יִשְׂרָאֵל כְּשִׁמְגִיעַ לְכַסָּא הַקְדוּשׁ הַשַּׁבָּח הַזֶּה שֶׁל א"ל אֲדוֹן שְׁאֲמְרוּ כָל יִשְׂרָאֵל, קְיִימָא תְּמָן עַד זְמַנָּא דְקְאָמְרֵי קְדוּשָׁה דְלִתְתָּא לְעִילָא וְאִישׁ יֵשׁ עֲלֶיהָ לְמַלְכוּת שְׁלֵמָה לְעֵלוֹת לְמַעְלָה.



מאמר "חומר הזהירות מלהוציא מפיו דיבור חול בשבת" יתבאר בו גודל החיוב בזהירות מחילול שבת ח"ו וזה כולל מלאכות שבידדים, הליכה מחוץ לתחום שברגלים, ואפילו דיבור חול שמוציא מהפה היא באותה בחינה השי"ת ישמרנו

(מקור המאמר זוהר פר' ויקהל דף כז ע"ב, וצנזאורינו כרך ח עמ' שכו)

בְּגִין כְּךָ לְפִי שְׁעַל יְדֵי חִלוּל שַׁבָּת שְׁהִיא תּוֹסַפְתָּ נִשְׁמָה יִתִּירָה שֶׁל שַׁבָּת שְׁבָאָה וְיִוֹרֶדֶת מִמְלְכוּת, שְׁלָא יֵצֵא מִמְנָה עַל יְדֵי חִלוּל שַׁבָּת, (ה"ג נ"ב) בְּגִין כְּךָ מֵאֵן דְּיְפוּק מִפּוּמִיָּה מְלוּלָא דְחֹוֹל, קָא מְחַלְלֵי שַׁבָּתָא לְפִיכְךָ מִי שְׁיוּצָא מִפִּי דְבוּר שֶׁל חוֹל הָרִי הוּא, בְּעֵטְרָה הַקְדוּשָׁה שְׁלֵמָה,

מפומיה מלולא דחול), קא מחלל שבתא, בידוי בעבידתא פמה דאוקימנא, ברגלוי, למהך לבר מתרי אלפין אמין, כל אלין חלולא דשבתא איהו.

שכר עונג שבת הוא העונג בגן עדן

ההוא רוחא עלאה דנחית עליה דבר נש בחדו, וחדוי לנפשיה, פדין קיימא נפשא דבר נש פגוונא דעלמא דאתי, דזמין (דף רט ע"א) לאתהנאה מניה, פמה דבר נש אהני להאי

מזוק מדבש

מחלל את השבת, וכן בידוי בעבידתא אמין יזהר ברגליו שלא ללכת חוץ פמה דאוקימנא יזהר בידיו שלא לעשות מלאכת חול כמו שביארנו, וכן ברגלוי למהך לבר מתרי אלפין משני אלפים אמות, כי כל אלין חלולא דשבתא איהו כל אלו הם בכלל חלול שבת ופוגמים בהשכינה.



מאמר "שכר עונג שבת הוא העונג בגן עדן" יבואר בו כי בשבת נהנית נפש האדם הנאה גדולה מהנשמה יתירה כעין העונג שהיא עתידה ליהנות ממנו בגן עדן בשכר מצות עונג שבת, וכשהאדם זוכה להשלים את כבוד השבת הקב"ה קורא בשבחו ומתפאר בו

(מקור המאמר צוהר פר' ויקהל דף רט ע"ב - רט ע"א, וצמאוריטו כרך ח עמ' שג - שגא)

ההוא רוחא עלאה דנחית עליה של האדם כעין של עולם הבא, כי בשבת דבר נש בחדו, וחדוי לנפשיה אותו תוספת רוח העליון שיוור על האדם בשבת בשמחה ומשמח את נפשו, פדין קיימא נפשא דבר נש פגוונא דעלמא דאתי אז קיימת נפשו עתידה ליהנות ממנו, כי פמה דבר נש אהני להאי רוחא בעלמא דא כמו

רוחָא בְעֶלְמָא דָּא, הָכִי הֵהוּא רוּחָא אֲהֵנִי לִיה לְבַר נָשׁ לְעֶלְמָא
 דְּאֲתִי, דְּכִתִּיב (ישעיה נב יד) אֶז תִּתְעַנֵּג עַל יְהו"ה וְגו', וּכְתִיב (סז
 פסוק יב) וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשָׁךְ, כְּמָה דְּבַר נָשׁ רַוִּי לְהֵהוּא
 עֲנוּגָא וְאֲהֵנִי לִיה, הָכִי נְמִי אִיהוּ רַוִּי לִיה לְעֶלְמָא דְּאֲתִי.

כְּדִין כְּד בַר נָשׁ זְכִי וְאֲשָׁלִים שְׁלִימוּ דִיקְרָא דְשַׁבְתָּא כְּדִקְאֲמָרְן,
 קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא קְאֲרִי עֲלֵיהּ וְאָמַר, (סז מט ג) וַיֹּאמֶר לִי
 עֲבָדִי אֲתָהּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְאֵר.

מתוק מדבש

את עונג ההוא דהיינו את הנשמה היתירה
 של שבת ומהנה אותה בעונג שבת, הָכִי
 נְמִי אִיהוּ רַוִּי לִיה לְעֶלְמָא דְּאֲתִי
 כמו כן הנשמה היתירה תשביע אותה
 בתענוגים עליונים לעולם הבא.

כְּדִין כְּד בַר נָשׁ זְכִי וְאֲשָׁלִים
 שְׁלִימוּ דִיקְרָא דְשַׁבְתָּא כְּדִקְאֲמָרְן
 אז כשהאדם זוכה והשלים בשלימות
 את כבוד השבת כמו שאמרנו, קְדָשָׁא
 בְרִיךְ הוּא קְאֲרִי עֲלֵיהּ וְאָמַר הַקב"ה
 קורא עליו ואומר בשבחו, כמ"ש וַיֹּאמֶר
 לִי עֲבָדִי אֲתָהּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ
 אֲתַפְאֵר אני אתפאר בך כאדון המתפאר
 בעברו הנאמן.

שהאדם היה מהנה לזה הרוח בעולם הזה,
 על ידי קיום מצות עונג שבת, הָכִי הֵהוּא
 רוּחָא אֲהֵנִי לִיה לְבַר נָשׁ לְעֶלְמָא
 דְּאֲתִי כך זה הרוח מהנה את האדם
 ומשפיע לו עונג לעולם הבא, כי שחר
 עונג שבת הוא העונג בגן עדן, דְּכִתִּיב
 על המענג את השבת אֶז תִּתְעַנֵּג עַל
 יְהו"ה וְגו' פי' שתתענג עונג רוחני בגן
 עדן, וּכְתִיב על מי שמשביע את נפש
 העני, ששכרו יהיה וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת
 נַפְשָׁךְ שהקב"ה ישיביע באורות עליונים
 את נפשו, כמו כן על ידי שמענג את
 השבת ישיביע הקב"ה את נפשו באורות
 עליונים, כי כְּמָה דְּבַר נָשׁ רַוִּי לְהֵהוּא
 עֲנוּגָא וְאֲהֵנִי לִיה כמו שהאדם משביע



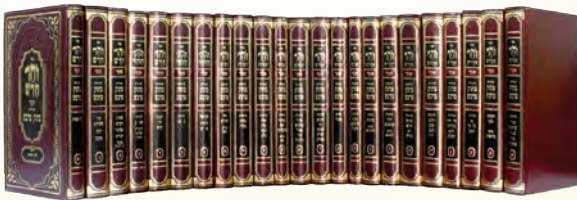
אור הגאולה

ספר הזוהר הוא אור הגאולה האחרונה, בסוף הגאולה
יזכו ישראל להשיג את סודות התורה ועל ידי זה יגאלו.

(תיקו"ז תיקון כא)

הזוהר הקדוש עם פירוש מרתוק מדבש

הפירוש הנכלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל



מהדורת
סטנדרט
24/17
ס"מ



מהדורת
כיס

כריכה רכה
70 כריכים
מחולק לפי
פרשיות השבוע
מהדורת
ר' יוסף צבי בקיעני
ס"מ 16.5/11.5



מהדורה
קטנה

מהדורת ר'
הערשל וועבער
ס"מ 17/12



משלוח חינם עד הבית לכל חלקי הארץ

מוקד
הזמנות: 1800-350-330